

Σημείωμα Εκδότη

Αγαπητοί Συνάδελφοι

Το τελευταίο διάστημα όλοι βιώνουμε τις συνέπειες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Το θέμα αυτό ξεπερνά το οποιοδήποτε συντεχνιακό ενδιαφέρον και καταδεικνύει την σοβαρή πορεία και την τελική χρεοκοπία ενός οικονομικού μοντέλου. Δεν μπορούμε να μιλάμε πια για τα τεκταινόμενα στην παγκόσμια οικονομία σαν να πρόκειται για μία απλή δυσλειτουργία του συστήματος. Βρισκόμαστε ενώπιον ενός ξεκάθαρα πολιτικού αδιεξόδου στο οποίο οδηγηθήκαμε από επιλογές που έγιναν ερήμην μας, πίσω από κλειστές πόρτες από μια μικρή μειοψηφία που ανέλαβε την «καθοδήγηση» της κοινωνίας και τη «διανομή» του πλούτου κατά το δοκούν.

Η λέξη διανομή βέβαια δεν είναι ακριβής για να περιγράψει την αντίληψη αυτών των Λίγων για τον επιμερισμό του πλούτου. Περισσότερο πρόκειται για ένα συμφωνημένο μοίρασμα μεταξύ ημετέρων. Οι ακραίες οικονομικές ανισότητες που διαμορφώνονται παγκοσμίως είναι δηλωτικές για την δυσόωση πορεία που χαράσσεται για την κοινωνία μας. Έχουμε φτάσει στο σημείο ένα ελάχιστο κομμάτι του πληθυσμού του πλανήτη να καρπώνεται το μέγιστο των απαραίτητων πόρων για την επιβίωση όλων. Και ενώ ορισμένοι περνούν ζωή χαρισάμενη, μέσα στη χλιδή και τη σπατάλη, οι υπόλοιποι είτε αγωνίζονται για να βγάλουν πέρα, είτε βρίσκονται στο περιθώριο.

Φυσικά, η χώρα μας δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση. Όπως και στον υπόλοιπο κόσμο, έτσι και στην Ελλάδα τα υψηλόβαθμα στελέχη τραπεζών, πολυεθνικών ή ακόμα και ΔΕΚΟ προκαλούν την κοινωνία, με τα ασύλληπτα ποσά που λαμβάνουν, η οποία καλείται να πληρώσει τα σπασμένα για τη δική τους απληστία. Οι διαφορές ανάμεσα στα ογκώδη μόνους ενός μεγαλοδιευθυντή και ενός νέου εργαζόμενου που κάνει δύο και τρεις δουλειές για να ζήσει, κάνουν ακόμα και τον πιο αδιάφορο να βγαίνει από τα ρούχα του.

Αλλά και στο εσωτερικό του τραπεζικού κλάδου παρατηρούνται χαώδεις διαφορές στις αμοιβές των στελεχών. Το 1982 εισήχθη ένα ενιαίο μισθολόγιο, το οποίο άμβλυσε τις ανισότητες. Ενώ πριν το '82 οι αμοιβές ήταν συνυφασμένες αποκλειστικά με τις παραγωγές στη συνέχεια συνδέθηκαν με τα χρόνια υπηρεσίας. Ωστόσο, όσο πλησιάζουμε στο σήμερα, η ψαλίδα ανοίγει και πάλι. Το όνομα του παιχνιδιού είναι πλέον η παραγωγικότητα. Βέβαια, το ποιος κρίνεται ως παραγωγικός ή μη δεν έχει να κάνει αποκλειστικά με τις προσπάθειες που καταβάλει και τους στόχους που επιτυγχάνει. Βοηθάει και να έχεις πρόσβαση στη διοικητική δομή της τράπεζας. Όπως και να το κάνουμε, είσαι πιο ευδιάκριτος αν έχεις «μπάρμπα στην Κορώνη». Εξού και η «άνθιση» του εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Τα φερέφωνα της εργοδοσίας πράττουν άριστα το καθήκον τους απέναντι στους εντολοδότες τους και σπέρνουν το φόβο στους εργαζομένους. Κινδυνολογούν και προειδοποιούν ότι μοναδικό μέλημα των εργαζομένων πρέπει να είναι η διασφάλιση της θέσης τους. Ακόμα κι αν αυτό σημαίνει την αποδοχή της καταστροφής των δικαιωμάτων τους. Με δύο λόγια «συμβουλευούν» πλήρη υποταγή. Δεν είναι εύκολο να υπερασπιστείς τα κεκτημένα σου όταν κινδυνεύεις να χάσεις τη δουλειά σου...

Φυσικά ο κίνδυνος της απώλειας θέσεων εργασίας είναι πολύ υπαρκτός. Όχι όμως για τις τράπεζες, οι οποίες είναι αρκετά θωρακισμένες και για μια μακρά περίοδο παρουσιάζουν υψηλούς συντελεστές κερδοφορίας. Εκείνο που δεν θέλει να αντιληφθεί ο εργοδοτικός συνδικαλισμός, είναι η τεράστια οικονομική πίεση που δημιουργεί η τόσο βροντώδης διαφορά στις αμοιβές, καθώς και ποιοι καλούνται να πληρώσουν τη νύφη. Δεν είναι δυνατόν να περνάει καλά η «νομενκλατούρα» ενώ το «πόπολο» υποφέρει. Οι προύχοντες να παραπονούνται για το παντεσπάνι, ενώ ο λαός δεν έχει ούτε ψωμί. Τέτοιες θρασύτατες δικαιολογίες, ότι δήθεν πιέζονται οικονομικά, προέβαλαν οι τράπεζες και στην προσφυγή τους κατά της απόφασης του ΟΜΕΔ για την κατάρτιση ΣΣΕ φέτος.

Εντούτοις, υπάρχει τρόπος να διορθωθούν τα πράγματα. Ένας τρόπος απόλυτα ρεαλιστικός και εφαρμόσιμος. Απλούστατα θα πρέπει οι τράπεζες να υιοθετήσουν κανόνες λειτουργίας με αμιγώς τραπεζικούς όρους και να μείνουν μακριά από τον επενδυτικό τζόγο. Ξαφνικά τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εξελίχθηκαν σε τυχοδιωκτικούς οργανισμούς και με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τίναν την αγορά στον αέρα. Σε αυτή τη συγκυρία, και όντας σχεδόν αποκλειστικά υπεύθυνες για την άθλια κατάσταση της οικονομίας, οι τράπεζες έχουν χρέος να βοηθήσουν στην αποκατάσταση της ισορροπίας στην κοινωνία και να στηρίξουν τη δοκιμαζόμενη τάξη των μικρών και μεσαίων επαγγελματιών. Οφείλουν να διαμορφώσουν ομαλούς όρους λειτουργίας της οικονομίας, απαλλαγμένους από τη λογική του υπέρογκου και γρήγορου κέρδους με κάθε τρόπο. Η κοινωνία δεν αντέχει κι άλλες κοντόφθαλμες αυθαιρεσίες σε βάρος της.

Ωστόσο, η τραγικότητα της κατάστασης δεν εξαντλείται σε αυτό. Στο παρελθόν οι εργαζόμενοι στις τράπεζες ήταν κατοχυρωμένοι από οργανισμούς και συμβάσεις. Κάτι τέτοιο δεν ισχύει πια για τους νέους τραπεζοϋπαλλήλους. Το νέο καθεστώς εργασίας, που φέρει το δημοσιογραφικό όνομα ελαστικοποίηση σχέσεων εργασίας, εφαρμόζεται ήδη. Με το ίδιο κόστος που έχει η τράπεζα για έναν εργαζόμενο που βρίσκεται τώρα στα μισά της καριέρας του, τώρα απασχολεί τρεις νέους. Και μάλιστα, πολλές φορές, χωρίς καν να καλύπτονται με συμβαση, αλλά όντας ενοικιαζόμενοι από άλλες εταιρίες. Μιλάμε πλέον για την πλήρη αποδόμηση της έννοιας εργασιακή ασφάλεια. Οι εργαζόμενοι είναι ανάλωσιμο προϊόν προς εκμετάλλευση. Εν τω μεταξύ, οι εργοδότες καρπώνονται την οικονομική διαφορά που προκύπτει από αυτές τις ισχνές αμοιβές, δημιουργώντας έτσι τη γενιά των 700 ευρώ, μια γενιά που δεν έχει καμία συμμετοχή στην ανάπτυξη της κοινωνίας, είναι πολιτικά αδιάφορη και απλά αγωνιά για το πώς θα επιβιώσει και αύριο.

Οι σημερινές συνθήκες θυμίζουν έντονα την πρόωμη μεταπολεμική περίοδο της Ελλάδας. Τότε, μετά τον όλεθρο που είχε ισοπεδώσει όλες τις παραγωγικές υποδομές της χώρας και ελλείψει τεχνολογικών δυνατοτήτων, ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού βρισκόταν στο περιθώριο και αγωνιούσε για την επιβίωσή του.

συνέχεια στη σελ. 2

Δικαστικός Θρίαμβος

στο θέμα της αποζημίωσης του Νόμου 2112

Σταθμό για όλους τους εργαζομένους της Ιονικής αποτελεί η απόφαση του πρωτοδικείου Αθηνών 2584/24-1/08, με την οποία διακαίωνει τη συνάδελφό μας Ρένα Φυλακτού, σχετικά με την καταβολή της αποζημίωσης που δικαιούνταν σύμφωνα με τον Νόμο 2112.

Ο σύλλογός μας προσπαθούσε εδώ και μεγάλο χρονικό διάστημα να πείσει την διευθύντρια ανθρώπινου δυναμικού, κα Κονιδάρη, να προβεί στην καταβολή της σχετικής αποζημίωσης, όπως βέβαια η τράπεζα ήταν υποχρεωμένη να πράξει από το Νόμο. Αυτό άλλωστε επιτάσσει και η αρχή της ίσης μεταχείρισης, αφού οι συνάδελφοι από την Πίσσεως λαμβάνουν ήδη αυτή την αποζημίωση μέσω του ασφαλιστικού τους φορέα ταυτόχρονα με το εφάπαξ. Δυστυχώς, στάθηκε αδύνατον να πειστεί η κα Κονιδάρη για το δίκαιο του αιτήματός μας και αντί αυτού επέλεξε να κρατήσει μια εκδικητική στάση απέναντι στους συναδέλφους μας της Ιονικής, εξωθώντας τους έτσι να καταφύγουν σε

συνέχεια στη σελ. 2

Οι συνάδελφοι περιφρονούν τα ψίχουλα της εθελουσίας!

Εδώ και δέκα χρόνια ο θεσμός της εθελουσίας εξόδου εφαρμόζεται με επιτυχία από τις τράπεζες. Αυτό έχει αποδειχθεί επωφελές τόσο για τις ίδιες τις τράπεζες που με αυτόν τον τρόπο ανανεώνουν το προσωπικό τους, όσο και για τους εξερχόμενους υπαλλήλους οι οποίοι αποχωρούν αξιοπρεπώς από μια μακρά εργασιακή πορεία. Δυστυχώς, η διεύθυνση ανθρώπινου δυναμικού με την τακτική που επιμένει να ακολουθεί, παρά το οφθαλμοφανές του λάθους της, ζημιώνει όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη εδώ και τρία ολόκληρα χρόνια. Έχει ανατρέψει τους όρους λειτουργίας αυτού του θεσμού με τραγικά αποτελέσματα, θεωρώντας εσφαλμένα, ότι έτσι εξυπηρετεί το συμφέρον της τράπεζας, κάτι που άλλωστε είναι και ο διακαής της πόθος. Αυτό που μας προκαλεί απορία όμως είναι το πώς η διοίκηση της τράπεζας δεν έχει αντιληφθεί ότι η «Κονιδάρη» στρατηγική, μόνο ως αποτυχημένη μπορεί να χαρακτηριστεί. Εκεί που παλαιότερα δινόταν ένα κίνητρο στους εργαζομένους που πλησίαζαν στο τέλος της καριέρας τους για να αποχωρήσουν από την τράπεζα, κάνοντας χώρο για τους επόμενους, τώρα είναι αναγκασμένοι να παραμένουν μέχρις εσχάτων, συνεπώς διαταράσσοντας την εύρυθμη ανανέωση του προσωπικού. Και τούτο διότι το ποσό που προσφέρεται για να αποχωρήσει κανείς είναι μικρότερο ακόμα και από αυτό που υποχρεούται να καταβάλει η τράπεζα σύμφωνα με το Νόμο 2112. Καμία έκπληξη λοιπόν γιατί η διάθεση αποχώρησης των συναδέλφων υπό τις παρούσες προϋποθέσεις έχει μειωθεί στο ναδίρ.

Εν τω μεταξύ, τα αντίστοιχα προγράμματα άλλων τραπεζών είναι σαφέστατα πολύ πιο ελκυστικά και απέχουν παρασάγγας από την πραγματικότητα της ALPHA BANK. Στην Εμπορική Τράπεζα βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη διαπραγματεύσεις για την εθελουσία αποχώρηση των συναδέλφων με ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα, για την οποία λαμ-

συνέχεια στη σελ. 2

Ευτυχισμένο και
δημιουργικό το 2009
με υγεία και ειρήνη!

Σήμερα, εν μέσω αλματώδους προόδου στην τεχνολογία και με σημαντικούς ρυθμούς ανάπτυξης, πάλι βλέπουμε την πλειοψηφία των εργαζομένων και δη των νέων, να αγκομαχά για να τα βγάλει πέρα. Στο σύγχρονο εργασιακό τοπίο, δεν υπάρχει καμιά ασφαλιστική κατοχύρωση, καμιά κοινωνική παροχή και μισθοί πείνας που προσβάλλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Η διαρκώς υποβαθμιζόμενη ποιότητα ζωής οδηγεί μοιραία στον κοινωνικό «κανιβαλισμό» όπου ο χαφιεδισμός, η δουλοπρέπεια και το γλείψιμο γίνονται τα «προσόντα» που εξασφαλίζουν(;) την επιβίωση. Μια σειρά εγκληματικών αποφάσεων οδηγούν το πιο παραγωγικό κομμάτι της κοινωνίας στο περιθώριο και την απελπισία. Οι συνέπειες φαίνονται ήδη χαρακτηριστικά στο ακραίο δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας. Σημειωτέον, ότι αυτή τη δοκιμασία την περνούν όσοι ΕΧΟΥΝ δουλειά. Και μόνο η σκέψη του πώς επιβιώνουν οι άνεργοι προκαλεί τρόμο.

Την ίδια στιγμή οι «βαρόνοι» των καυσίμων προκαλούν ακατάσχετη αιμορραγία στο εισόδημα των πολιτών, χρησιμοποιώντας την άνοδο της τιμής του αργού πετρελαίου σαν πρόσχημα για προκλητικές ανατιμήσεις. Σήμερα που αυτή έχει πέσει, κάνουν τους Κινέζους. Το ίδιο ισχύει και σε όλα τα καταναλωτικά αγαθά, τα οποία συμπαρασύρονται από τις τιμές των καυσίμων. Μόνο προς τα πάνω βέβαια. Η τραγική εμπειρία της ιδιωτικοποίησης των ΕΛΠΕ είναι ενδεικτική για το πόσο πολύ έχει ξεφύγει η κατάσταση από τον έλεγχο του κράτους.

Η φούσκα της ελεύθερης αγοράς έσπασε φαντασμαγορικά. Οι κερδοσκόποι και τα καρτέλ αφέθηκαν ανενόχλητοι να εκτροχιάσουν το τραίνο της οικονομίας, πάνω στο οποίο ταξιδεύουμε όλοι. Σήμερα βρισκόμαστε σε μία από τις χειρότερες θέσεις στην Ευρώπη και οι μέρες της αθονίας μας έχουν πια παρέλθει.

Η συντεταγμένη πολιτεία, η οποία οφείλει να προφυλάσσει τους πολίτες της από αυτά ακριβώς τα ενδεχόμενα, μόνο ως συντεταγμένη δεν μπορεί να χαρακτηριστεί. Αυτό δεν φαίνεται μόνο από την απροθυμία της να βάλει φρένο στις ορέξεις των τραπεζιτών αλλά και από την αδιανόητη κακοδιαχείριση που κάνει όσον αφορά τη δημόσια περιουσία. Ενώ στο εξωτερικό οι κυβερνήσεις κρατικοποιούν ιδιωτικές τράπεζες αγοράζοντας μετοχές τους, στην Ελλάδα ξεπουλιούνται τα πάντα, σε ένα πρωτοφανές παραλήρημα ιδιωτικοποιήσεων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι ΔΕΚΟ όπως ο ΟΤΕ, τα ΕΛΤΑ, η ΔΕΗ, ο ΟΣΕ και φυσικά η Ολυμπιακή. Αφού, εγκαταλείφθηκαν στο έλεος ενός άθλιου management, το οποίο της οδήγησε στο χείλος του γκρεμού, τώρα πωλούνται όσο-όσο. Η πελατειακή λογική των διορισμών σε αυτές τις εταιρίες, αποτέλεσε τη θανατική τους καταδίκη. Αντί να λειτουργούν με τα πλέον αυστηρά οικονομικά κριτήρια για να είναι κερδοφόρες, κατάντησαν να είναι οι οάσεις των «μαλιστανθρώπων». Φυσιολογικό είναι επομένως, ο μέσος πολίτης να επιθυμεί την ιδιωτικοποίησή τους, αφού σε αυτόν πάει ο λογαριασμός για τις ζημιές τους. Το ίδιο ακριβώς συνέβη και στην περίπτωση της Ιονικής προ δεκαετίας. Η αρχαιότερη ελληνική τράπεζα έπεσε θύμα ενός άθλιου management, το οποίο καταβάρθωσε τόσο την ίδια, όσο και το μοναδικό ανθρώπινο δυναμικό της. Απαξιώθηκε μεθοδικά και στη συνέχεια ουσιαστικά χαρίστηκε, αφού τα περιουσιακά της στοιχεία ήταν πάρα πολύ υπολογίσιμα. Χωρίς καμία μέριμνα για τους εργαζομένους, χωρίς κανέναν σχεδιασμό για την επόμενη μέρα. Τα πάντα έγιναν στον αέρα.

Είναι πλέον αναπόδραστα οφθαλμοφανές ότι ο νεοφιλελευθερισμός, πάνω στον οποίο τόσοι άνθρωποι είχαν λανθασμένα εναποθέσει τις ελπίδες τους, δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Η ψευδαίσθηση διαλύθηκε βίαια σε μια μετωπική σύγκρουση με την πραγματικότητα. Ο καπιταλισμός δεν ενδιαφέρεται για την δημιουργία θέσεων εργασίας, ούτε για την ανάπτυξη των υποδομών μιας χώρας. Η μόνη επιδίωξή του είναι το κέρδος. Με κάθε μέσο. Με κάθε τρόπο. Ακόμα κι αν αυτό σημαίνει την εξαχρέωση του ανθρώπινου πνεύματος. Την επιβολή του νόμου της ζούγκλας στην κοινωνία, εις το όνομα της επιτυχίας. Αναρωτιέται κανείς αν στην ιστορία της ανθρωπότητας έχει ξανυπάρξει οργάνωση της κοινωνίας τόσο εχθρική προς την ίδια την ανθρώπινη φύση. Ακόμα και στη σκοτεινή εποχή μετά τον εμφύλιο υπήρχε ελπίδα. Τα πράγματα ήταν πιο καθαρά, η συνειδήσεις των ανθρώπων διέπονταν από ιδανικά. Σήμερα, τα πάντα είναι πλαστικά και ευτελή, τυλιγμένα σε συσκευασία φασφοντάδικου.

Αυτή η παρατήρηση δεν είναι μια γραφική παρελθοντολατρεία. Δεν θέλουμε να πιστέψουμε ότι «κάθε πέρσι και καλύτερα». Δυστυχώς όμως πολλοί εργαζονται εντατικά για να διαμορφωθούν έτσι οι συνθήκες και οι όροι, ούτως ώστε να μην υπάρχει ελπίδα για βελτίωση. Και αυτό θα κληθούν να το αντιμετωπίσουν κυρίως οι νέοι. Όπως έγραφε ο Ποιητής, «...για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή». Πολλά δε μάλλον όταν οι «αρχιερείς» του νεοφιλελευθερισμού πολεμούν για να δώσει για πάντα. Πρώτα από όλα στοχεύουν στο μυαλό και στις ιδέες. Προσπαθούν να πείσουν τους νέους ότι το μόνο που υπάρχει στη ζωή είναι οι υλικές απολαύσεις, οι οποίες αποκτώνται μόνο μέσω του δικού τους μοντέλου ύπαρξης.

Όταν γύρω μας συμβαίνουν όλα αυτά, πρέπει κανείς να είναι αφελής ή να δρέπει προσωπικό όφελος από αυτή την εξέλιξη για να μένει αδρανής. Ιδιαίτερα προβληματισμό μας προκαλεί η αδράνεια των νέων εργαζομένων. Δυστυχώς, έχουν μαγευτεί από την ψευδαίσθηση του γρήγορου και εύκολου πλουτισμού. Στέκουν αποχαυνωμένοι από τα χρωματιστά φωτάκια της τηλεόρασης που τους πασάρει πλαστικά όνειρα σε τιμή ευκαιρίας. Δεν έχουν αντιληφθεί ότι η φάκα έκλεισε πίσω τους τη στιγμή που πέρασαν την πόρτα. Κι ενώ πίνουν το καφεδάκι τους και σκέφτονται το καινούργιο αυτοκίνητο που είδαν στη διαφήμιση, το εργασιακό τους μέλλον ταίξεται στους λύκους. Την ιδεολογία και τα πιστεύω, έχει αντικαταστήσει το “γρήγορο και εύκολο”.

Ας συνειδητοποιήσουν όμως ότι η ζωή τους, όπως πάνε τα πράγματα, ούτε εύκολη, ούτε ανέμελη θα είναι. Τώρα που οι πηδαλιούχοι του νεοφιλελευθερισμού τους μεταμόρφωσαν στον «ιδανικό» εργάτη, πλήρως αποϊδεολογικοποιημένο, πειθήνιο και αδιάφορο για τα κοινά, θα έρθουν και για τα υπόλοιπα, από τα ήδη ισχνά τους δικαιώματά. Το επόμενο βήμα είναι, με βεβαιότητα, ο περιορισμός των θέσεων εργασίας, η εξαφάνιση της ασφάλισης και η ισοπέδωση της κοινωνικής περιθάλψης. Η σύνταξη θα γίνει όνειρο θερινής νυκτός. Η κοινωνία δεν χρειάζεται κι άλλους «ντουφεκαλεύρηδες». Χρειάζεται αγωνιστές.

Είναι ζωτική ανάγκη να συνταχθείτε μαζί με όλους μας στον πόλεμο εναντίον αυτού του αεριτζήδικου, μισάνθρωπου μοντέλου της κοινωνίας που προσπαθούν να μας επιβάλλουν. Αυτό το μοντέλο του άρτου και του θεάματος που είναι καταστρεπτικό για τον ίδιο τον άνθρωπο. Μην αφήνετε τη ζωή σας και τη ζωή όλων μας στο έλεος μιας χούφτας managers. Ελάτε να αγωνιστούμε μαζί για μια κοινωνία ανθρώπινη, μια κοινωνία με προοπτική. Δεν είναι δυνατόν να είναι κανείς ευτυχής και εξασφαλισμένος μόνος του. Κανείς άνθρωπος δεν είναι νησί. Ότι αγγίζει έναν από μας, θα αγγίζει και όλους τους υπόλοιπους. Ακόμα και οι γιάπηδες που λεηλατούν εδώ και δεκαετίες τον φυσικό πλούτο του πλανήτη, θα δρέψουν τους πικρούς καρπούς των «κόπων» τους, εν ευθέτω χρόνω.

Πριν την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, υπάρχει η αλληλεγγύη και η ανθρωπιά. Πριν το φόβο της εξουσίας, υπάρχει η αξιοπρέπεια και η αμφισβήτηση. Και πριν το βόλεμα και τον φιλοτομορισμό, υπάρχει η κοινωνική δικαιοσύνη. Για να μπορέσει επιτέλους να επέλθει η ολοκληρωτική αφύπνιση της κοινωνίας και η ανατροπή. Εκτός αν θέλουμε, όταν έλθει η ώρα του απολογισμού, να μετράμε τη ζωή μας σε προδοσίες, σε υποταγή και σε χαφιεδισμούς, για ένα παχυλό μπόνους ή ένα γρήγορο αυτοκίνητο. Ιδού που μας οδήγησαν οι «ευαγγελιστές» αυτών των «ιδανικών». Σε αυτόν τον κύκλο της δυστυχίας και ανασφάλειας. Κάθε κύκλος όμως κάποτε ολοκληρώνεται και το τέλος αυτού εδώ πλησιάζει. Είναι στο χέρι μας να αποφύγουμε τα λάθη του παρελθόντος και να χτίσουμε μια κοινωνία άξια για ανθρώπους.

Σαράντος Φιλιππόπουλος

αγωγές και δικαστικές περιπέτειες για να λάβουν όσα δικαιούνται. Ήδη το αποτέλεσμα της πρώτης απόφασης έβαλε φρένο στην αυταρχική συμπεριφορά της τράπεζας και η συνέχεια είναι αναμενόμενη και δεδομένη.

Είναι βέβαιο ότι όλοι οι συνάδελφοι που βρίσκονται στα δικαστήρια για το ίδιο θέμα θα δικαιωθούν, όπως άλλωστε αποδεικνύουν και οι εκατοντάδες αποφάσεις που έχουν εκδοθεί για εργαζόμενους άλλων τραπεζών σχετικά με την ίδια περίπτωση. Δεν υπάρχει δηλαδή νόημα σε αυτή την αντιπαράθεση. Ο νόμος είναι σαφής. Ο μόνος λόγος που ταλαιπωρούνται οι συνάδελφοι μας για να λάβουν χρήματα που τους οφείλονται εδώ και δύο χρόνια και καταβάλουν σημαντικά ποσά σε αμοιβές δικηγόρων, είναι το καπρίτσιο της κας Κονιδάρη. Και βέβαια δεν ζημιώνονται μόνο οι συνάδελφοι από αυτό το αδιέξοδο πείσμα. Επιβαρύνεται και η τράπεζα καθώς χάνοντας τις υποθέσεις, της επιμερίζονται τα δικαστικά έξοδα. Επιπλέον, η ALPHA BANK εκτίθεται καθημερινά στις δικαστικές αιθουσες. Άλλωστε, σύντομα θα υπάρχει εφετειακή απόφαση, η οποία θα είναι υποχρεωτικά εκτελεστή, οπότε αυτή η στείρα άρνηση είναι κάτι παραπάνω από ανώφελη. Είναι απλά ένα καψόνι.

Η συγκεκριμένη απόφαση αποτελεί την αφετηρία μιας σειράς από δικαιωτικές αποφάσεις που πρόκειται να ακολουθήσουν στο θέμα των αποζημιώσεων του Ν.2112. Ο σύλλογός μας ελπίζει ότι, έστω και αργά, αυτή η νομοτελειακή εξέλιξη θα δώσει σε ορισμένους να κατανοήσουν ότι ο διάλογος είναι αναγκαίος, ιδιαίτερα εν μέσω μιας περιόδου κρίσης όπως αυτή που διανύουμε. Για το λόγο αυτό αποστέλλουμε την παρακάτω επιστολή στην διεύθυνση ανθρώπινου δυναμικού, με ταυτόχρονη κοινοποίηση στην διοίκηση, προκειμένου να διευθετηθεί μια ώρα ταχύτερα το θέμα και να απεμπλακούν οι συνάδελφοί μας από αυτή την μάταιη σύγκρουση με την τράπεζα, που κανέναν δεν ωφελεί.

βάνονται υπόψη τα ηλικιακά δεδομένα, τα χρόνια υπηρεσίας καθώς και τα χρόνια που υπολείπονται μέχρι την υποχρεωτική αποχώρηση λόγω οργανισμού. Στους υπαλλήλους χορηγούνται από 40 έως 60 χιλιάδες ευρώ, Στους τμηματάρχες από 80 έως 100 χιλιάδες ευρώ. Τέλος, στους διευθυντές καταστημάτων χορηγούνται 110 έως 130 χιλιάδες, ενώ στους τομεάρχες διευθύνσεων από 150 χιλιάδες ευρώ και άνω. Στην Εθνική Τράπεζα όσοι έχουν ώριμα δικαιώματα και επιθυμούν να αποχωρήσουν απευθύνονται με αίτησή τους στο αρμόδιο τμήμα προσωπικού και διαπραγματεύονται την έξοδό τους, συνυπολογίζοντας κι εδώ την ηλικία, τα χρόνια υπηρεσίας και τα εναπομείναντα έτη. Τα ποσά δε κυμαίνονται από 70 έως 150 χιλιάδες ευρώ.

Στο αντίθετο άκρο, στην ALPHA, βρισκόμαστε πλέον στο πενιχρό ποσό των 20 χιλιάδων και μάλιστα επιλεκτικά, αφού ορισμένοι δεν λαμβάνουν τίποτα απολύτως. Η εμμονή αυτή της διεύθυνσης ανθρώπινου δυναμικού έχει ξεπεράσει κάθε όριο! Τελικά, βέβαια, το αποτέλεσμα αυτής της εμμονής το χρεώνεται η ίδια η τράπεζα. Σήμερα, η ανάγκη για διαρκή ανανέωση του προσωπικού είναι ακόμα πιο επιτακτική. Ήδη το τελευταίο διάστημα έχουν προσληφθεί τουλάχιστον 1500 νέοι υπάλληλοι. Η «επίθεση» της τεχνολογίας έχει επιφέρει σοβαρότατα προβλήματα προσαρμογής στο νέο τρόπο λειτουργίας μιας σύγχρονης τράπεζας σε πολλούς συναδέλφους, ιδιαίτερα από μια ηλικία και πάνω. Για ορισμένους δε είναι αδύνατον να ανταποκριθούν έστω και στοιχειωδώς. Επομένως, μας είναι ακατανόητοι οι λόγοι που ωθούν την διοίκηση να υιοθετεί την τακτική της διευθύντριας ανθρώπινου δυναμικού, η οποία προσπαθεί απελπισμένα να βγάλει και από τη μύγα ξύγκι μέσω της εθελουσίας.

Ο σύλλογός μας, ως πάγια συνδικαλιστική του θέση, δεν υιοθετεί τη διαδικασία της εθελουσίας. Εντούτοις, δεν μπορούμε να δεχθούμε την κατάφορη αδικία που συντελείται σε βάρος των συναδέλφων με ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα που επιθυμούν να αποχωρήσουν, πολλώ δε μάλλον τη στιγμή που σε άλλους οργανισμούς τα κίνητρα που δίδονται, απέχουν κατά πολύ από τα αντίστοιχα της ALPHA. Η απαίτηση της κας Κονιδάρη να αποχωρούν οι συνάδελφοι με τόσο επαχθείς και προσβλητικούς όρους, είναι στην καλύτερη περίπτωση εκτός τόπου και χρόνου. Είναι όχι απλά προς όφελος των συναδέλφων να μην αποχωρήσουν, αλλά και υποχρέωσή τους για να μην δυναμιτίσουν την προσπάθεια όλων μας για αξιοπρεπή έξοδο. Εφόσον, κάποιοι εργαζόμενοι έχει ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα, οφείλει να παραμείνει στη θέση του. Υπό τις παρούσες συνθήκες μόνο αυτοί που έχουν αρνητικό δείκτη νοημοσύνης ή ακραία οικονομική ανάγκη θα δέχονταν να φύγουν.

Η αλλιώς η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει μόνο να φαίνεται τίμια, πρέπει και να είναι. Αλήθεια οι υπογράφουσες την πρόσφατη εγκύκλιο της τράπεζας σχετικά με το ζήτημα της «επαγγελματικής εμφάνισης και συμπεριφοράς» μπορούν να αντέξουν στην αμφισβήτηση αυτής της τιμιότητας; Στις γραμμές της εγκυκλίου επικαλούνται τον οργανισμό προσωπικού για την καλή λειτουργία της τράπεζας και την εξυπηρέτηση των πελατών της. Εντούτοις, τόσο η κα Κονιδάρη, όσο και η κα Περπινιά, είναι οι πρώτες που καταπατούν αυτές τις αρχές. Δεν είναι αλήθεια ότι έχουν λάβει κατ' εξαίρεση προαγωγές παραπάνω από μία φορά, αγνοώντας πλήρως τον οργανισμό προσωπικού;

Ο σύλλογός μας θεωρεί ότι η συγκεκριμένη εγκύκλιος μεγιστοποιεί τα προβλήματα εντός της τράπεζας αντί να τα περιορίζει. Σε μια περίοδο κρίσης, ενώ οι προτεραιότητες της διεύθυνσης ανθρώπινου δυναμικού θα έπρεπε να προσανατολίζονται σε άλλα θέματα μείζονος σημασίας, αντ' αυτού, καταπιάνεται με την εμφάνιση και τη συμπεριφορά των συναδέλφων, η οποία ξαφνικά θεωρείται προβληματική. Πέραν του πόσο προσβλητική είναι μια τέτοια υπόνοια για την προσωπικότητα, αλλά και για τον επαγγελματισμό των εργαζομένων, αγανάκτηση προκαλεί η άγρια πολιτική της τράπεζας η οποία σε πολλές περιπτώσεις είναι αυτή που επιβαρύνει και δυσχεραίνει την εργασία τους. Η ίδια η τράπεζα απαξιώνεται στα μάτια των υπαλλήλων της και κατά συνέπεια των πελατών της, όταν επιλέγει να καταπατά βασικά δικαιώματα των ίδιων των ανθρώπων της.

Πρόσφατα δε, φάνηκε με τον πλέον χαρακτηριστικό τρόπο, η αντίληψη της τράπεζας για τους εργαζομένους της όταν αρνήθηκε να

Δάσκαλε που δίδασκες

και λόγο δεν εκράτεις...

υπογράψει Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας για το 2008 και μάλιστα μετά από απόφαση του ΟΜΕΔ που την επέβαλε. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Σε αυτό το ατόπημα έρχονται να προστεθούν οι απλήρωτες υπερωρίες λόγω φόρτου εργασίας ή αναγκαστικής συμμετοχής στα διάφορα πανοράματα της ALPHA, η αναξιοκρατία και η προώθηση διαφόρων «μαλιστανθρώπων» αντί για συναδέλφους με ουσιαστικά προσόντα, η αδιαφορία για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι εξαιτίας της τράπεζας (π.χ. μετακίνηση στον Αγ. Στέφανο). Όσο για τους Ιονικάριους, τι να πει κανείς. Συν τοις άλλοις έχουν να αντιμετωπίσουν το «απαρτχάιντ» της διεύθυνσης ανθρώπινου δυναμικού που τους περιθωριοποιεί μεθοδικά εδώ και χρόνια.

Η απάντηση σε αυτά τα σοβαρότατα προβλήματα δεν βρίσκεται στο να φορέσουμε γραβάτες και να ποτίζουμε τις γλάστρες. Το πρώτο σύνδρομο από το οποίο πρέπει να απαλλαγεί η κα Κονιδάρη, είναι η αλαζονεία. Πρέπει να πάψει ο διαχωρισμός των εργαζομένων σε «πληβείους και πατρικίους». Ας ενσκήψει πάνω από τα ουσιώδη ζητήματα που απασχολούν το προσωπικό και ας μην αγωνιά για την τσάκιση στα παντελόνια και για το χρώμα των φίκων.

Ωστόσο, και για κάποιους άλλους, όπως ο

κος Γκιάτης, όλα αυτά είναι ψιλά γράμματα. Έχει άλλου είδους ασχολίες. Προφανώς καταπιάνεται με σοβαρότερα πράγματα από την προάσπιση της αξιοπρέπειας των υπαλλήλων. Έτσι μόνο εξηγείται η πλήρης σύμπλευση με τη γραμμή της τράπεζας, δια της σιωπής του. Έχει τόσο πολύ αποξενωθεί από την καθημερινή πραγματικότητα των συναδέλφων που ακόμα και ορισμένοι συνεργάτες του πλέον αποστασιοποιούνται από αυτόν, έστω και για καιροσκοπικούς λόγους και αν μη τι άλλο από ένστικτο αυτοσυντήρησης.

Ο σύλλογός μας, συνεπής στην αγωνιστική του τακτική και πιστός στη συνδικαλιστική του αποστολή, συνεχίζει να μάχεται για τα συμφέροντα των συναδέλφων, υπερασπιζόμενος την αξιοπρέπειά τους. Εκεί που άλλοι έχουν να προτάξουν «πυροτεχνήματα» και εμπρηστικά λόγια εντυπωσιασμού, ο σύλλογος της Ιονικής έχει να επιδείξει τα αναρίθμητα επιτεύγματά του στον αγώνα εναντίον της διοικητικής αυθαιρεσίας. Στις αίθουσες των δικαστηρίων και στους χώρους της εργασίας δίνονται οι μάχες καθημερινά. Μαζί μπορούμε να νικήσουμε.

Τα ντοκουμέντα του Απαρτχάιντ

Στο παρελθόν ο σύλλογός μας έχει πολλές φορές στηλιτεύσει τις απαράδεκτες και προσβλητικές διακρίσεις της διοίκησης της τράπεζας σε βάρος των εργαζομένων που προέρχονται από την Ιονική. Σε σχέση με τους συναδέλφους από την Πίστεως, η αντιμετώπιση που είχαμε και έχουμε είναι στην καλύτερη περίπτωση απαξιοτική. Οι περιπτώσεις που η τράπεζα μας υποβαθμίζει μόνο και μόνο επειδή προερχόμαστε από την Ιονική, είναι αναρίθμητες. Από όποια πλευρά και να το εξετάσει κανείς, διαπιστώνει την άγρια μεροληψία η οποία καταδικάζει τους Ιονικάριους στο περιθώριο του οργανισμού που εργάζονται.

Σε ζητήματα αμοιβής, είναι εύκολο να διαπιστώσει κανείς τις χαώδεις διαφορές, όταν διευθυντές καταστημάτων προερχόμενοι από την Πίστεως λαμβάνουν ως συμπληρωματική αμοιβή θέσεως 1500 ευρώ, ενώ αντίστοιχα οι προερχόμενοι από την Ιονική μόλις 300 στην ίδια κατηγορία καταστήματος! Αλλά δεν είναι μόνο το θέμα της αμοιβής. Στα πειθαρχικά συμβούλια στη θέση των εκπροσώπων των εργαζομένων βρίσκονται άνθρωποι μόνο από το σύλλογο του κου Γκιάτη, οι οποίοι, σε πλήρη σύμπλευση με τους εκπροσώπους της διοίκησης, επιβάλλουν άδικες κυρώσεις στους συναδέλφους. Οι Ιονικάριοι είναι αποκλεισμένοι και από αυτά. Ή μήπως μπορεί κανείς να αγνοήσει την διαρκή υποβάθμιση των Ιονικάριων στο χώρο της εργασίας τους; Και τέλος, ίσως το σημαντικότερο από όλα, στο θέμα των προαγωγών, τα πράγματα είναι εντελώς αποκαρδιωτικά. Εκεί τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους.

Αναφέρουμε χαρακτηριστικά το τι συμβαίνει στις ανώτερες βαθμίδες εξέλιξης, στην διοικητική δομή της τράπεζας δηλαδή, για να βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του. Στο βαθμό του διευθυντή, σε σύνολο 50 στελεχών, από την Ιονική βρίσκονται μόλις 8! Στο βαθμό του υποδιευθυντή, σε 104 συνολικά, από την Ιονική 28! Και τέλος στο βαθμό του εντεταλμένου 102 σε σύνολο 228! Αν αυτό δεν είναι αρκετό για να φανεί η έκταση της δυσμενούς μεταχείρισης των εργαζομένων της Ιονικής μέσα στη ALPHA, τότε φτάνει να παρατηρήσει κανείς ότι γενικά σε επίπεδο θέσεων ευθύνης οι συγκρίσεις αποκαλύπτουν ένα ακόμα πιο ζοφερό τοπίο. Υπάρχει μια πληθώρα στελεχών από την Ιονική (διευθυντές, υποδιευθυντές και προϊσταμένους διευθύνσεων και καταστημάτων) που βρίσκονται παροπλισμένοι σε θέσεις υποδεέστερες των προσόντων τους. Βρίσκονται παγωμένοι στα «πατάρια» της τράπεζας ή ακόμα εκτελούν χρέη συμβούλων πελατείας. Σε επόμενο φύλλο θα αναφερθούμε διεξοδικά με συγκεκριμένα στοιχεία στην κατάσταση που επικρατεί.

Όλα αυτά δεν συντελέστηκαν εν μία νυκτί. Ήδη ο σύλλογός μας βρίσκεται στη διαδικασία εκπόνησης εμπεριστατωμένης μελέτης, με λεπτομερή στοιχεία, μέσω της οποίας θα καταδειχθούν οι ευθύνες και η σφαλερή πορεία που μας οδήγησε μέχρι εδώ. Τόσο για την ενημέρωση των συναδέλφων όσο και για να θυμούνται οι παλιοί και να αντιλαμβάνονται οι νεότεροι πόσο δραματικά μπορεί να αλλάξουν τα πράγματα για όλους μας εν ριπή οφθαλμού.

Ό’ τι είναι νόμιμο δεν είναι και ηθικό

Κύριε Βασιματζή, προκαλεί το κοινό αίσθημα και εγείρει πολλά ερωτηματικά το γεγονός ότι αν και έχετε συνταξιοδοτηθεί και χρηματίζετε πρόεδρος του συλλόγου συνταξιούχων(στα χαρτιά τουλάχιστον), την ίδια στιγμή διατηρείτε σχέση εξωτερικού συνεργάτη με την τράπεζα, με ό’ τι αυτό συνεπάγεται. Το τελευταίο διάστημα ο σύλλογός μας έχει κατακλειστεί από διαμαρτυρίες εκατοντάδων συναδέλφων, οι οποίοι έχουν αγανακτήσει, αφενός λόγω της ανύπαρκτης δραστηριότητας σας ως «πρόεδρος» του συλλόγου συνταξιούχων και αφετέρου λόγω της συνεργασίας σας με τις νομικές υπηρεσίες της τράπεζας, η οποία συνεργασία, από ό’ τι ακούμε, διανύει περίοδο μεγάλης ευημερίας.

Αναρωτιόμαστε, συνάδελφοι, πως είναι δυνατόν ο κος Βασιματζής να λαμβάνει ήδη τη σύνταξή του από τους ασφαλιστικούς μας φορείς, να φέρεται ως πρόεδρος του συλλόγου συνταξιούχων και ταυτόχρονα να αμείβεται για τις υπηρεσίες που προσφέρει στην τράπεζα; Πρέπει να είναι ο μόνος εκ των συναδέλφων συνταξιούχων που απολαμβάνει τέτοια πλεονεκτήματα. Το θράσος αυτού του κυρίου είναι άνευ προηγουμένου. Είναι εκτός κάθε συνδικαλιστικής δεοντολογίας ένας εκπρόσωπος των εργαζομένων να συνεργάζεται και δη επ’ αμοιβή με τον οργανισμό που υποτίθεται ότι βρίσκεται σε αντιπαράθεση. Αποφασίστε κύριε Βασιματζή. Ή παπάς παπάς, ή ξενυγάς ξενυγάς. Τέτοια πράγματα είναι ανηκουστα. Για αυτό το λόγο, συνάδελφοι, πρέπει να ξεκινήσουν άμεσα διαδικασίες τροποποίησης του υπάρχοντος καταστατικού ούτως ώστε να θεσπιστεί ασυμβίβαστο οποιασδήποτε συνεργασίας ή αμοιβής με την τράπεζα, όχι μόνο για τον πρόεδρο αλλά και για κάθε αιρετό μέλος του συλλόγου συνταξιούχων. Για να φανεί επιτέλους με ποιον συντάσσεται ο καθένας και ποια συμφέροντα εξυπηρετεί.

Εμείς, επειδή, πιστεύουμε ότι οφείλουμε πάντα να αναγνωρίζουμε τα σφάλματά μας, ζητούμε συγγνώμη από τους συναδέλφους που, εξαιτίας της πρόθεσής μας για εξυγίανση του συλλόγου συνταξιούχων δυστυχώς κάποτε προσφέραμε την στήριξή μας στον κ. Βασιματζή, χάρη στην οποία αναδειχθηκε πρόεδρος.

Επιπλέον άδεια μετά την 25ετία

Με την υπογραφή της εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας(Γ.Σ.Ε.Ε.), διευρύνεται κατά μία μέρα επιπλέον η άδεια που δικαιούνται κάθε εργαζόμενος που έχει συμπληρώσει 25 έτη υπηρεσίας. Αυτή η κατάκτηση ισχύει πλέον και στις τράπεζες , οι οποίες έχουν ήδη αρχίσει την εφαρμογή της. Σε επικοινωνία με τη διεύθυνση ανθρώπινου δυναμικού μας γνωστοποιήθηκε ότι η συγκεκριμένη οδηγία υλοποιείται και στην ALPHA BANK. Εμείς, ως σύλλογος, παρακολουθούμε από κοντά την εύρυθμη εφαρμογή της εν λόγω διαδικασίας και καλούμε οποιονδήποτε συνάδελφο αντιμετωπίσει κάποιο πρόβλημα, να επικοινωνήσει μαζί μας. Σημειωτέον ότι η παραπάνω απόφαση αφορά κανονική άδεια οπότε μπορεί να μετακυλήσει στο επόμενο εργασιακό έτος.

Πρωταθλητής στην αδιαφορία η ALPHA BANK

Το πιο σκληρό και ανάλγητο πρόσωπό της έχει επιδείξει η τράπεζα στη συνάδελφό μας Μαρία Σταματουλά, χάλκινη Ολυμπιονίκη στους Παραολυμπιακούς του Πεκίνου. Η Μαρία εργαζόταν για πολλά χρόνια στην τράπεζα και παράλληλα προπονούταν σκληρά στη σφαιροβολία. Οι επιτυχίες της σε πανελλήνιους, πανευρωπαϊκούς και παγκόσμιους αγώνες ιχνηλατούν τη λαμπρή της πορεία που την οδήγησε στο Ολυμπιακό Βάθρο. Παρά τα κινητικά προβλήματα που αντιμετωπίζει, το πάθος και επιμονή της για το καλύτερο αποτέλεσμα παρέμεναν αμείωτα, ενώ ταυτόχρονα ήταν υποδειγματική στην εργασία της.

Ωστόσο, η τράπεζα επέλεξε να την αγνοήσει και να μην της παρέχει την παραμικρή διευκόλυνση για να συνεχίσει την προσπάθειά της, η οποία και είχε τη θριαμβευτική κατάληξη του Πεκίνου. Αντιμετωπίζοντας την άκαμπτη αδιαλλαξία που επέδειξε η τράπεζα, η Μαρία αναγκάστηκε να παραιτηθεί, πολύ καιρό πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες, για να μπορέσει να προετοιμαστεί. Και μάλιστα, τη στιγμή που η ALPHA BANK ήταν μέγας χορηγός των αγώνων και έχει συνδέσει το όνομά της με τις πιο σημαντικές αθλητικές διοργανώσεις.

Προφανώς, όλα αυτά αποτελούν απλά διαφημιστικά τρικ της τράπεζας για να εξωραΐσει την εικόνα της και να προβάλλει προς τα έξω το προφίλ του μαικήνα του αθλητισμού. Καθώς φαίνεται, όταν δεν υπάρχει επικοινωνιακό κέρδος, λίγο αφορούν όλα αυτά την διοίκηση. Έτσι μόνο εξηγείται η χονδροειδής αντίφαση αφενός να στηρίζει τις πανεθνικές αθλητικές διοργανώσεις και αφετέρου όταν ένας δικός της άνθρωπος, μία εργαζόμενη της, διακρίνεται και καταξιώνεται, να μην κάνει το παραμικρό για να την διευκολύνει. Αντιθέτως μάλιστα δεν θέλησε να γίνει χορηγός της, ούτε καν να της δώσει λίγες μέρες άδειας όπως είθισται τιμητικά. Ακόμα και στην αξιολόγησή της η τράπεζα έκρινε τη Μαρία ως μέτρια ή ικανοποιητική.

Η περίπτωση της Μαρίας καταδεικνύει την περιφρόνηση με την οποία αντιμετωπίζει η τράπεζα τους εργαζομένους της Ιονικής. Πέραν του ότι δεν έχει μεριμνήσει ούτε στοιχειωδώς για την εξυπηρέτηση

των συναδέλφων που αντιμετωπίζουν κινητικά ή και άλλου είδους προβλήματα στο χώρο της εργασίας τους, αγνοεί επιδεικτικά κάθε άλλη δραστηριότητα τους η οποία μπορεί να είναι σημείο ακόμα και εθνικής υπερηφάνειας. Προφανώς, οι εργαζόμενοι για την τράπεζα είναι απλά εκμεταλλεύσιμες μονάδες και κάθε τι που δεν μπορεί να αναχθεί σε άμεση κερδοφορία, την αφήνει παγερά αδιάφορη.

Ό,τι λείπει σε ουσία, περισσεύει σε θράσος!

Σε ένα πρωτοφανές ατόπημα υπέπεσε ο συνάδελφος Μαρκάκης με αφετηρία την πρόσφατη και απολύτως αναγκαία τροποποίηση του καταστατικού του συλλόγου μας. Αδυνατεί να αντιληφθεί ότι η καταστατική τροποποίηση δεν έγινε κατά κύριο λόγο για τη σύσταση επαγγελματικού ταμείου, αλλά για να αντιμετωπιστούν οι τεράστιες ελλείψεις και προβλήματα που πηγαζαν από το προηγούμενο καταστατικό, το οποίο ήταν εντελώς ξεπερασμένο και αναποτελεσματικό. Άλλωστε, η εν λόγω τροποποίηση πραγματοποιήθηκε τηρώντας όλες τις νόμιμες διαδικασίες και έχοντας την έγκριση των συναδέλφων.

Απορίας άξιο είναι επίσης το γεγονός ότι και ο συνάδελφος Μαρκάκης, ο οποίος ιδιωτεύει συνδικαλιστικά εδώ και χρόνια, ξαφνικά εμφανίζεται με αναπάντεχο ενδιαφέρον για τα τεκταινόμενα του συλλόγου μας και διατυπώνει απόψεις επί παντός επιστητού. Πρόσφατα, κατέθεσε αυτοτελώς εκπρόθεσμο δικόγραφο δια των εκπροσώπων του, μόνο και μόνο για να καθυστερήσει την τροποποίηση του καταστατικού. Επίσης, απέστειλε κείμενο στην ΟΤΟΕ και στις παρατάξεις, στο οποίο δηλώνει ότι επιθυμεί τη σύσταση ενός φορέα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Κατά τα φαινόμενα, τον είναι αδύνατον να αντιληφθεί ότι η δημιουργία ενός επαγγελματικού ταμείου, είναι και αυτή μη κερδοσκοπική. Επιπλέον, στο ίδιο κείμενο ζητά από την ΟΤΟΕ να επιληφθεί(!) του θέματος, αδυνατώντας να αντιληφθεί προφανώς ότι ούτε η Ομοσπονδία, ούτε οι παρατάξεις έχουν την αρμοδιότητα να διαταράζουν την αυτονομία του συλλόγου μας.

Ωστόσο, δεν μας κάνει εντύπωση η στάση του Ιωάννη. Έχοντας την κεντρική ευθύνη της διαμόρφωσης στρατηγικής του συλλόγου μας πριν από 9 χρόνια, οδήγησε με τις επιλογές του το «σκάφος» της Ιονικής στον ύφαλο της εξαγοράς από την ALPHA και τους εργαζομένους της σε απόγνωση. Μέχρι τελευταίας στιγμής διαβεβαίωνε τους συναδέλφους ότι η τράπεζα δεν πουλιέται. Αλήθεια συνάδελφε Μαρκάκη, τον καιρό που ηγεμόνευε τον σύλλογο και ήσουν πανίσχυρος, γιατί δεν υλοποίησες τις προτάσεις που τώρα ευαγγελίζεσαι; Εμείς σεβόμενοι το θεσμικό ρόλο του προέδρου, τον οποίο επί σειρά ετών κατείχες, σε είχαμε ενημερώσει επανειλημμένα για τις προθέσεις μας και σε είχαμε καλέσει να διατυπώσεις τις απόψεις σου. Επομένως, η πιο αξιοπρεπής επιλογή για σένα, τώρα, είναι η σιωπή. Ήταν και μέσα από τα δικά σου τραγικά λάθη, όταν είχες την ευθύνη της διοίκησης του συλλόγου, που η Ιονική καταδικάστηκε στην εξαγορά. Το κρίσιμο διάστημα αυτής της πέτρινης δεκαετίας, άλλοι ψήφισαν καταλογισμούς εκατομμυρίων σε βάρος της ALPHA BANK και υπέρ του ταμείου πρόνοιας και άλλοι ήταν κυριολεκτικά απόντες. Γι’ αυτό καλύτερα να κρατήσεις τη σιωπή σου. Είναι πιο αξιοπρεπές.

Αν οι απόψεις σου εκφράζουν και άλλους εκτός από τον εαυτό σου, δεν έχεις παρά να τις παρουσιάσεις στους συναδέλφους. Αν τις συμμερίζονται, τότε το δίχως άλλο θα γίνουν αποδεκτές. Συνδικαλισμός δια αλληλογραφίας δεν γίνεται. Στις Γενικές Συνελεύσεις, στα Δ.Σ. και στα συντεταγμένα όργανα διακινούνται οι απόψεις και λαμβάνονται οι αποφάσεις. Γι’ αυτό σου απευθύνουμε τελευταία προειδοποίηση, να εγκαταλείψεις τις τακτικές «δολιοφθοράς» των πρωτοβουλιών του συλλόγου μας. Η υπομονή έχει και τα όριά της.

Μην τον είδατε τον Παναή;

Μα που είναι; Μην τον είδατε; Μην τον απαντήσατε; Τον θυμάται κανείς; Ρητορικές ερωτήσεις βέβαια αφού μιλάμε για τον «συνάδελφο» Νικολακάκη. Πώς να ξεχαστεί τέτοιος ογκόλιθος θάρρους, που ως άλλος Λεωνίδας, στα στενά του CÀRAVEL το 1998, πρόταξε τα στήθη του απέναντι στην «κατακτήτρια» ALPHA BANK και με μια ακραία ενέργεια σε βάρος του τότε προέδρου, χάραξε το όνομά του ανεξίτηλα στον γρανίτη της ιστορίας. Τι κι αν αυτό το μικρό «ηρωικό» στιγμιότυπο δυσφήμισε και απαξίωσε τον αγώνα μας εναντίον στην αδιανόητη και κατάφορη αδικία της πώλησης της Ιονικής; Τι κι αν αυτό το πυροτέχνημα δυναμίτισε και αποδυνάμωσε την προσπάθειά μας κάνοντάς μας να φαινόμαστε σαν παιδάκια 10 χρονών; Τουλάχιστον κερδίσαμε το προνόμιο να έχουμε την τιμή μας αστραφτερή και την υπερηφάνεια μας άθικτη.

Όλοι...; Όχι. Ο κ. Νικολακάκης κέρδισε κι άλλα, περισσότερα. Πολλά περισσότερα. Από εκείνη την ημέρα και έπειτα, ούτε που ξαναπάτησε το πόδι του στην τράπεζα. Δεν απολύθηκε φυσικά. Απλά συνέχισε να προσφέρει τις ανεκτίμητες υπηρεσίες του από το σπίτι. Ή από το εξοχικό. Ή από την παραλία. Εδώ βρίσκεται και το μεγάλο ερώτημα για τους λειτουργούς της τράπεζας. Γιατί τέτοια ανοχή; Προς τι αυτή η «ευελιξία»; Κάποιος, εκ του πονηρού ορμώμενος πάντα, θα μπορούσε να πει ότι όλες αυτές οι χάρες οφείλονται σε εκείνο το «ανδραγάθημα», τότε στη γενική συ-

νέλευση. Και επειδή τέτοιου είδους ερωτήσεις έχουν πάντα άσχημες απαντήσεις, ίσως η διοίκηση θα πρέπει να αντιληφθεί ότι με αυτή την συμπεριφορά προκαλεί το σύνολο των εργαζομένων που καταβάλουν titάνιες προσπάθειες για να επιτευχθούν οι στόχοι της τράπεζας και να διεκπεραιωθούν οι εργασίες της.

Επιπλέον, από τα παραπάνω προκύπτει κι ένα αιχμηρό ζήτημα σε σχέση με τη διεύθυνση ανθρώπινου δυναμικού, το οποίο στοιχηματίζουμε ότι πάρα πολύ ενδιαφέρει τόσο τους μετόχους της ALPHA, όσο και την πολιτεία. Εμείς, από τη μεριά μας, αισθανόμαστε το χρέος να υπενθυμίζουμε σε κάθε φύλλο της εφημερίδας μας στην κα. Κονιδάρη την υποχρέωση της απέναντι σε όλους τους εργαζομένους της τράπεζας. Αν είμαστε όντως όλοι ίσοι τότε θα πρέπει να εφαρμόζονται οι νόμοι, ο οργανισμός προσωπικού και ο κώδικας δεοντολογίας αδιακρίτως. Να σταματήσουν φαινόμενα φαβοριτισμού τύπου Νικολακάκη. Ας κληθεί να εργασθεί. Ας δικαιολογήσει τον μισθό του. Ειδάλλως, αν η αντίληψη της τράπεζας περί ισότητας παραμείνει τόσο στρεβλή, ας μας πει τι πρέπει να κάνουμε κι εμείς για να εξασφαλιστούμε εφ’ όρου ζωής.

Σε επόμενο φύλλο θα επανέλθουμε στο θέμα του κου Νικολακάκη, όσο και σε περιπτώσεις άλλων «συναδέλφων» οι οποίοι απολαμβάνουν ισόβια ασυλία από την εργασία, χωρίς φυσικά προβλήματα υγείας.

Περί διαφάνειας...

Πρόσφατα η ΕΣΑΚ, σε ανακοίνωση που δημοσίευσε, έθεσε ορισμένα πολύ σοβαρά ζητήματα που αφορούν τη διαχείριση των εισφορών του συλλόγου εργαζομένων της ALPHA BANK από τον κ. Γκιάτη. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρεται στην εν λόγω ανακοίνωση, η διοίκηση του συλλόγου του κν Γκιάτη, φαίνεται να έχει ξοδέψει για το 2007 το ποσό των 2.637.675,21 ευρώ, ενώ είχε έσοδα 2.045.239,43 ευρώ. Παρουσίασε δηλαδή ζημιά 592.435,78 ευρώ. Εύλογα, οι συνάδελφοι αναρωτιούνται που πήγαν όλα αυτά τα χρήματα. Εν συνέχεια, ο κος Γκιάτης δημοσίευσε ανακοίνωση στην οποία επιχειρεί να απαντήσει στα όσα γράφθηκαν από την ΕΣΑΚ, χωρίς ωστόσο να το κατορθώνει. Αντίθετα, αναλώνεται σε κινδυνολογίες και γενικότητες, χωρίς ουσιαστικά να ανατρέπει στο ελάχιστο τις κατηγορίες εναντίον του συλλόγου που εκπροσωπεί. Ο σύλλογός μας πιστεύει πως από την παραπάνω αντιπαράθεση προκύπτει ένα μείζον θέμα, καθώς μέχρι πρόσφατα η τράπεζα όντως παρείχε μονομερώς εξυπηρέτήσεις και παρακρατούσε χρήματα υπέρ μιας συγκεκριμένης παράταξης. Αυτή η πρωτοφανής πρακτική παραβιάζει εξόφθαλμα το Νόμο 1264 και αποτελεί πρόκληση για όλους τους συναδέλφους. Και εδώ τίθεται ένα ερώτημα εξαιρετικής σημασίας. Το κατά πόσο οι συγκροτημένες παρατάξεις οφείλουν να προχωρούν σε τακτικούς απολογισμούς, ιδιαίτερα όσον αφορά οικονομικά θέματα. Η θέση του συλλόγου μας είναι ξεκάθαρη.

Χωρίς να έχουμε πρόθεση να υπεισέλθουμε σε θέματα εσωτερικής λειτουργίας καμίας παράταξης, οφείλουμε ωστόσο να τονίσουμε ότι η συγκεκριμένη λειτουργία παραβιάζει κατάφορα τόσο την εργατική νομοθεσία, όσο και τους δημοκρατικούς κανόνες λειτουργίας του συνδικαλισμού. Ως εκ τούτου, θεωρούμε ότι στο θέμα

Ένα βράδυ σαν τον παλιό καλό καιρό...

Ένα όμορφο καλοκαιρινό βράδυ, με τόνο νοσταλγικό, περάσαμε οι υπάλληλοι της Ιονικής την 17 του Ιούνη. Μαζευθήκαμε όλοι μας να τσουγκρίσουμε ένα ποτηράκι όπως τότε, στις μέρες που μεσουρανούσε η Ιονική. Και ήρθαν όλοι. Μόνο ο Χρόνης Ζαχαριάδης και ο Μπάμπης Γεωργίου δεν κατάφεραν να παραβρεθούν, αφού υπηρετούν ως διευθυντές στις Σέρρες και στην Δράμα αντίστοιχα. Μιλήσαμε όμως μαζί τους στο τηλέφωνο όσο ήμασταν εκεί.

Και πάνω στο κρασί, ποτήρι στο ποτήρι, λύθηκε η γλώσσα και αναπολήσαμε τις στιγμές που μοιραστήκαμε αυτά τα 27 χρόνια στην Ιονική. Στιγμές καλές και στιγμές δύσκολες. Στιγμές όμως που μας ενώσανε, γι’ αυτό και δεν ξεχάσαμε ότι είμαστε παιδιά της Ιονικής και ότι φάγαμε ωμίμ από αυτή την τράπεζα κι εμείς και οι οικογένειές μας. Στη σκέψη όλων μας, βέβαια, ακόμα τριβελίζει η απορία ποιοι συμβούλευσαν το νέο ιδιοκτήτη να κλείσει την πρώτη ελληνική τράπεζα.

Καθώς περπατούσαμε στα ημιφώτιστα σοκάκια των αναμνήσεων, θυμήθηκα τον Γιάννη Πουλαράκη και τους άλλους διευθυντές αργότερα και τους επιθεωρητές, όταν ανοίξαμε το κατάστημα το 1974. Θυμήθηκα τους πελάτες μας, συμπατριώτες, συγγενείς και φίλοι που πίστεψαν σε εμάς και μας στηρίξαν. Που μας εμπιστεύθηκαν την αποταμίευσή τους και μας ζήτησαν τη βοήθειά μας για να στηρίξουν το μαγαζί τους, να επεκτείνουν την επιχείρησή τους ή για να στείλουν συνάλλαγμα στο παιδί τους.

Γι’ αυτούς τους ανθρώπους το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να τους ευχαριστήσω θερμά από το βάθος της καρδιάς μου. Κι όσο για τους συναδέλφους μου, θα πω ακόμα ένα ποτηράκι στην υγεία τους μέχρι να ξαναβρεθούμε. Γιατί θα ξαναβρεθούμε, επειδή εμείς το θέλουμε, δεν μας το επιβάλλει κανένας.

Συνάδελφοι συνταξιούχοι της Ξάνθης

αυτό πρέπει να χυθεί άπλετο φως και να ανοίξει προς κάθε αρχή, ούτως ώστε να υπάρξει ένας πλήρης απολογισμός. Αναμφίβολα, όποιος δεν έχει κάτι να κρύψει, θα συμφωνήσει με αυτή την πρόταση.

Τελευταία προειδοποίηση

Όπως είναι γνωστό σε όλους, προκειμένου να κατατεθεί αγωγή για οποιαδήποτε διεκδίκηση απέναντι στην τράπεζα, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η παραλαβή του προσωπικού φακέλου του ενδιαφερόμενου από το αρμόδιο τμήμα της διεύθυνσης ανθρώπινου δυναμικού. Αυτό αποτελεί σημαντικότετη κατάκτηση του συλλόγου μας, καθώς όπως θα θυμούνται οι πιο παλιοί, στο παρελθόν αυτό δεν συνέβαινε. Η τράπεζα αρνούταν να παραδώσει τον φάκελο με τα προσωπικά στοιχεία του καθενός από τους εργαζομένους της, στο δικαιούχο του. Μετά από επιβολή ποινής από την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων αυτό άλλαξε. Τώρα τελευταία όμως έχουμε διαπισώσει μια όλο και αυξανόμενη τάση να εξαφανίζονται «μυστηριωδώς» από τους φακέλους των εργαζομένων προσόντα, ευνοϊκά για την εξέλιξή τους,, για λόγους που μας είναι δύσκολο να κατανοήσουμε. Δεν θα μπορούμε στη διαδικασία να χαρακτηρίσουμε την εν λόγω τακτική, καθώς η λέξη απαράδεκτη είναι απαραίκης για να την περιγράψει. Απλά μέσω αυτών των γραμμών απευθύνουμε επίσημη και τελευταία προειδοποίηση. Αν ο σύλλογός μας διαπιστώσει την επανάληψη αυτών των φαινομένων, δεν θα έχει άλλη επιλογή από το να στραφεί δικαστικά εναντίον κάθε υπευθύνου και εμπλεκομένου σε αυτή την υπόθεση.

Και σε χαρές και σε λύπες ο Σύλλογος μας πρώτος

Ο σύλλογός μας ανέκαθεν ήταν ένας ζωντανός οργανισμός. Η πεμπτουσία της ζωής του είναι τα μέλη του, όλοι εσείς και όλοι εμείς. Αντιλαμβανόμαστε ότι η ζωή προχωρά πάντα και με χαρμόσυνα αλλά και με θλιβερά γεγονότα τα οποία μας αγγίζουν όλους. Γι' αυτό το λόγο έχουμε αναλάβει, όπως άλλωστε έχουμε ηθική υποχρέωση, να δημοσιεύουμε στην εφημερίδα του συλλόγου τις απώλειες συναδέλφων μας. Επειδή όμως το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής μας το μοιραζόμαστε με τους συναδέλφους μας, θέλουμε να στοιχειοθετήσουμε τις αναμνήσεις μας, όχι μόνο με τα δυσάρεστα αλλά και με τις χαρές των ανθρώπων με τους οποίους περνάμε τα πιο ωραία μας χρόνια. Έτσι, επιθυμούμε από εδώ και στο εξής να γνωστοποιούμε χαρμόσυνες πτυχές της καθημερινότητας των συναδέλφων και σας καλούμε να στηρίξετε αυτήν την πρωτοβουλία ενημερώνοντάς μας για γάμους, βαφτίσεις, επιτυχίες ιδίων ή τέκνων και οποιαδήποτε άλλη χαρά κρίνετε απαραίτητο.

Το είδαμε κι αυτό...

Αναφερόμαστε φυσικά στο αναπάντεχο και ιδιαίτερο ενδιαφέρον που ξαφνικά επέδειξαν οι κύριοι Λάτσης, Βέργος και Ντίνοσ για την επιστροφή του παρακρατηθέντος εφάπαξ λόγω πλαφόν. Λίγο αργά και παράταιρα βέβαια, αφού για να υπάρχουν τα εκατομμύρια ευρώ, που απαιτούνται για την καταβολή του, στο λογαριασμό πρόνοιας του ταμείου άλλοι είναι αυτοί που μερίμνησαν κι όχι αυτοί εν λόγω κύριοι. Χάρη στους καταλογισμούς σε βάρος της τράπεζας που ψήφισαν ο πρόεδρος του ταμείου Ν. Κάβουρας, τα μέλη του Δ.Σ. Σ. Φιλιππόπουλος και Γ. Χρυσικός, με εισήγηση του τότε διευθυντή του ταμείου Ν. Αλεξόπουλου είναι δυνατή η καταβολή του εφάπαξ. Αποτέλεσμα αυτών των πιέσεων ήταν να πειστεί η τράπεζα να δεχθεί εξωδικαστικό συμβιβασμό και να καταβάλει στο ΤΑ-ΠΙΑΤ 40 εκατομμύρια ευρώ.Όψιμο, επομένως, και εκπρόθεσμο το «ενδιαφέρον» των κυρίων Βέργου και Ντίνου που δυστυχώς θα εκπροσωπούν για λίγο ακόμα τον σύλλογο συνταξιούχων, όπως και του εκπροσώπου του κου Γκιάτη, κου Λάτση. Αλλωστε οι εν ενεργεία συνάδελφοι όπως και οι συνταξιούχοι έχουν νιώσει στο πετσί τους πως νοείται η συνδρομή και η στήριξη από τον κ. Γκιάτη όλα αυτά τα χρόνια. Δεν χρειαζόταν η επιστολή κατόπιν εορτής που στάλθηκε σε ένα από τα τελευταία συμβούλια πριν την υπαγωγή του ΤΑΠΙΑΤ στο ΤΑΥΤΕΚΩ, για να καταδειχθεί το συνδικαλιστικό μοντέλο που

ακολουθούν. Δεν μας εκπλήσσει, λοιπόν, που για άλλη μια φορά η ηγεσία του συλλόγου συνταξιούχων να εναρμονίζεται πλήρως με τις επιδιώξεις του κου Γκιάτη, οι οποίες, όπως είναι γνωστό σε όλους, ουδεμία σχέση έχουν με την προάσπιση των συμφερόντων των συναδέλφων της Ιονικής. Άλλωστε, οι συνάδελφοι μπορούν να αντιληφθούν, από την ποιότητα και το περιεχόμενο των εντύπων του συλλόγου μας σε αντιδιαστολή με τα αντίστοιχα του συλλόγου συνταξιούχων, ποιο συνδικαλιστικό μοντέλο εξυπηρετεί με συνέπεια τα συμφέροντα των εργαζομένων και των συνταξιούχων.

Ο σύλλογός μας σε συνεχή επαγρύπνηση για τα ασφαλιστικά

Το τελευταίο διάστημα συντηρείται μια έντονη φημολογία, κυρίως από τα Μ.Μ.Ε. που αφορά τους όρους αποχώρησης των συναδέλφων από το 2009. Σύμφωνα με αυτές τις φήμες, όποιος συνάδελφος αποχωρήσει από το επόμενο έτος, θα υποστεί μείωση στη σύνταξή του της τάξης του 6%. Αυτό ελάχιστη σχέση έχει με την πραγματικότητα. Όπως είναι γνωστό το ΤΑΠΙΑΤ, μέσω του καταστατικού του, έχει ενταχθεί στο ΙΚΑ και μια τέτοια μείωση απλά δεν προβλέπεται. Δεν υφίσταται κανένα τέτοιο θέμα μείωσης της σύνταξης. Αυτό που ισχύει είναι ότι στις γυναίκες που επιθυμούν να φύγουν στα 55 τους χρόνια αντί για τα 60, έχοντας συμπληρώσει 25ετία, επιβάλλεται μείωση 4% για κάθε χρόνο που υπολείπεται μέχρι τα 60. Με τα νέα μέτρα το 4% γίνεται 6%. Ωστόσο, αυτό αφορά ένα απειροελάχιστο ποσοστό γυναικών που αποχωρούν από την τράπεζα.Εξάλλου, όλα τα θέματα που άπτονται του συνταξιοδοτικού και γενικότερα της ασφαλιστικής κάλυψης, παρακολουθούνται στενά με την παραμικρή λεπτομέρεια από το σοβαρότατο επιτελείο ασφαλιστικών συμβούλων και νομικών του συλλόγου μας. Για κάθε εξέλιξη, μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι ο σύλλογός μας θα σας παρέχει υπεύθυνη και άμεση ενημέρωση. Επίσης, μπορείτε να απευθύνεστε στον πρόεδρο του συλλόγου μας Σ. Φιλιππόπουλο για οποιαδήποτε σχετική ερώτησή..

Κανείς δεν μπορεί να παίζει με την υγεία μας

Κεραίες κινητής τηλεφωνίας, επιβλαβείς για την ανθρώπινη υγεία, έχουν εγκατασταθεί στη Μονάδα της ALPHA BANK στο 23ο χιλιόμετρο της Εθνικής Αθηνών-Λαμίας, καθώς και στο παρακείμενο κτίριο της εταιρίας «ΓΕΡΜΑΝΟΣ». Συνέπεια αυτού, οι συνάδελφοί μας που εργάζονται εκεί να εκτίθενται σε επικίνδυνες ακτινοβολίες για πάνω από 8 ώρες τη μέρα. Στην προσπάθεια του συλλόγου μας να μάθει σε ποιες εταιρίες ανήκουν αυτές οι κεραίες, μέσω των αρμόδιων υπηρεσιών, συνάντησε άρνηση με το αιτιολογικό του εταιρικού απορρήτου! Είμαστε ξεκάθαρα αντίθετοι στην εγκατάσταση και λειτουργία κεραιών κινητής τηλεφωνίας, τόσο κοντά στους εργασιακούς χώρους. Πέραν της ταλαιπωρίας που υφίστανται οι συνάδελφοι εξαιτίας του καθημερινού «ταξιδιού» στον Αγ. Στέφανο, τώρα υποβαθμίζεται και η ποιότητα ζωής τους και απειλείται τόσο η υγεία τους, όσο και το περιβάλλον. Γι' αυτό και ζητούμε να λάβουμε γνώση για το καθεστώς που διέπει την λειτουργία της εν λόγω εγκατάστασης, ούτως ώστε, στην περίπτωση παρανομίας, να προσφύγουμε στα αρμόδια δικαστήρια για να προστατευθεί η υγεία των συναδέλφων μας. Επειδή διατηρούμε σοβαρές αμφιβολίες τόσο για τη νομιμότητα της εγκατάστασης των κεραιών μέσα σε κατοικημένη περιοχή, όσο και για την αδειοδότηση τους, αποστείλαμε εξώδικη πρόσκληση στην Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, στην οποία ζητούμε να μας χορηγηθούν αντίγραφα όλων των απαιτούμενων εγγράφων για τη λειτουργία του συστήματος κεραιών, αν και εφόσον υπάρχουν βέβαια. Αλλωστε, ακόμα και στην περίπτωση που υπάρχει άδεια, η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας είναι υποχρεωμένη να προχωρά σε έλεγχο της τήρησης των ορίων ασφαλούς έκθεσης σε ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία για κάθε κεραία μέσα σε είκοσι μέρες, κατόπιν αιτήματος.

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Στο παρόν φύλλο ανοίγουμε αυτή τη στήλη για να μπορούν οι συνάδελφοι να εκφραστούν άμεσα μέσω της εφημερίδας του συλλόγου μας για όλα τους απασχολούν τόσο στο περιβάλλον της εργασίας τους, όσο και στην καθημερινότητά τους γενικότερα.

Στον απόηχο της τραγικής απώλειας του αγαπημένου μας και συναδέλφου σας Κώστα Παπαδάκη, εμείς, η οικογένεια του, νιώθουμε αναγκαίο να απευθυνθούμε στο σύλλογό σας και να τον ευχαριστήσουμε για τη στάση που κράτησε. Στην αγωνιώδη μάχη που έδινε ο Κώστας για τη ζωή, τον συνδράματε με κάθε τρόπο και τον στηρίζατε ως την τελευταία στιγμή. Στις μέρες μας η συναδελφικότητα και η αλληλεγγύη έχουν περάσει σε δεύτερη μοίρα. Ωστόσο, η ευαισθησία και η έμπρακτη συμπαράσταση που δείξατε στο συνάνθρωπο που δοκιμάζεται, αποτελεί μια παρηγοριά και μας θυμίζει ότι οι ανθρώπινες αξίες δεν έχουν εκλείψει εντελώς. Σε μια εποχή γενικευμένης απαξίωσης των θεσμών και ιδιαίτερα του συνδικαλιστικού κινήματος, η θέρμη ανταπόκριση σας σ’ ένα τόσο βαθιά ανθρώπινο και κοινωνικό θέμα, μας γεμίζει ελπίδες για το μέλλον. Γι’ αυτό το λόγο, σας αποστέλλουμε αυτές τις λίγες γραμμές τις οποίες επιθυμούμε να δημοσιεύσετε στην εφημερίδα του συλλόγου σας, κάτι που άλλωστε αποτελούσε και επιθυμία του Κώστα.

Με εκτίμηση
Η οικογένεια του εκλιπόντος Κώστα Παπαδάκη

Προκειμένου να υπερασπιστούν την άδικη τακτική του «διαίρει και βασίλευε», των διακρίσεων και της εξαγοράς συνειδήσεων, οι εκπρόσωποι της Τράπεζας «ξεχνούν» οφειλόμενες προαγωγές, οφειλόμενες αποζημιώσεις, αποκαταστάσεις ηθικής βλάβης και αντικορούσεις ψευδών ενόρκων βεβαιώσεων.

Ο αγώνας για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας δεν σταματά ακόμα και μετά την συνταξιοδότηση. Προσπαθούμε και τώρα, ως συνταξιούχοι, να ανοίξουμε καθαρά μονοπάτια, βαδίζοντας με δυσκολία μέσα στο σκοτάδι των κοινωνικών, πολιτικών, και οικονομικών συγκυριών. Οι δικαστικές μας αναμετρήσεις με την τράπεζα, μέσω των οποίων διεκδικούμε τα αυτονόητα, κάθε άλλο παρά ευχάριστη ενασχόληση αποτελούν. Πολλώ δε μάλλον όταν εκτός από την ψυχική φθορά, απαιτούν και τεράστιες οικονομικές θυσίες. Ανεξάρτητα από την έκβασή τους σε ορισμένες μεμονωμένες περιπτώσεις πρωταρχικό μας στήριγμα είναι το αίσθημα δικαίου και η ηθική τάξη. Δεν μας διακατέχουν μικροψυχία, ευτελή κίνητρα και αήθεις οικονομικές επιδιώξεις.

Όμως στην προσπάθεια αυτή δεν είμαστε μόνοι. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθούμε σε αυτούς οι οποίοι έμπρακτα στηρίζουν τον καθένα από εμάς. Το οξύμωρο όσο και παράδοξο είναι ότι η αρωγή έρχεται από τον Σύλλογο Εργαζομένων στην ALPHA BANK Προερχομένων εκ της ΙΟΝΙΚΗΣ και όχι από τον Σύλλογο Συνταξιούχων. Αλήθεια γιατί;

Με εκτίμηση
Μαρία Μοιρισκλάβου-Ρένα Φυλακτού
Συνταξιούχοι της Ιονικής Τράπεζας

Ονομάζομαι Σπυρίδων Σκορδίλης και για χρόνια εργαζόμουν στην Ιονική Τράπεζα, από την οποία και έχω συνταξιοδοτηθεί λόγω τυφλότητας. Με μεγάλη μου έκπληξη και αγανάκτηση διάβασα δημοσίευμα στο φύλλο του Οκτωβρίου της εφημερίδας της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων, «Τραπεζικός Κόσμος», στο οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ, υπαινίσσεται ότι, μεταξύ άλλων, οι συντάξεις που χορηγήθηκαν σε άτομα με αναπηρία αποτέλεσαν αιτία εκμηδένισης των περιουσιακών στοιχείων και των αποθεματικών των Ταμείων. Μάλιστα, το εν λόγω κείμενο φέρει τις υπογραφές του Προέδρου και του Γεν. Γραμματέα της Ομοσπονδίας.

Ορμώμενος από το εξοργιστικό αυτό δημοσίευμα, επιθυμώ, με αυτή μου την επιστολή, να θέσω ορισμένες ερωτήσεις στην ηγεσία της:

1)Έχουν στοιχεία , όπως αναλογιστικές μελέτες ή κάτι σχετικό, από τα οποία να προκύπτει ότι εξαιτίας των συντάξεων που χορηγήθηκαν σε άτομα με αναπηρία κατέρρευσαν τα ασφαλιστικά ταμεία;
2)Αναγνωρίζουν ως συναδέλφους τα χιλιάδες άτομα με αναπηρία που εργάστηκαν και συνταξιοδοτήθηκαν από τις τράπεζες και τα οποία συμμετείχαν στους αγώνες των τραπεζοϋπαλλήλων καθ’ όλη τη διάρκεια του επαγγελματικού τους βίου
3)Ποια είναι η θέση της Ομοσπονδίας όσον αφορά τις παροχές προς τους ασφαλισμένους και το ρόλο της κοινωνικής ασφάλισης εν γένει;

Σε περίπτωση που το εν λόγω κείμενο αποτελεί την επίσημη θέση της Ομοσπονδίας, με λύπη θα αναγκαστώ να συμπεράνω ότι έχει καταντήσει να είναι εκφραστής ενός ιδιότυπου, ελιτιστικού συνδικαλισμού με έντονα τα παρακαμακά, εκφυλιστικά χαρακτηριστικά. Οι απόψεις που διατυπώνονται σε αυτό είναι δηλωτικές μιας φασίζουσας, ρατσιστικής νοοτροπίας Θατσερικού και Ρηγκανικού τύπου, η οποία δικαιώνει στα μάτια της κοινής γνώμης όλους εκείνους που επιτίθενται εναντίον των τραπεζοϋπαλλήλων με θεωρίες περί κοινωνικού αυτοματισμού και υπαλλήλων και συνταξιούχων «ρετιρέ».

Με εκτίμηση,
Σπυρίδων Σκορδίλης
Συνταξιούχος της Ιονικής Τράπεζας

Δικοί μας ωραίοι άνθρωποι

Η Κατερίνα Καραγιάννη είναι η κόρη του συναδέλφου μας Χρήστου Καραγιάννη η οποία μετά από μια πλούσια και πολυσχιδή πορεία στο εξωτερικό αποφασίζει να επιστρέψει στην Ελλάδα για να χτίσει τη ζωή της. Εμείς δραττόμενοι της ευκαιρίας την πλησιάσαμε και της ζητήσαμε να μας μιλήσει για τον εαυτό της, για τις σπουδές της και για τα σχέδιά της από εδώ και πέρα. Τα όσα μας είπε είναι τόσο πρωτότυπα όσο και ενδιαφέροντα.

1)Γεια σου Κατερίνα. Καταρχάς να σε ευχαριστήσουμε για το χρόνο σου και την ανταπόκρισή σου. Θα θέλαμε να μας πεις λίγα πράγματα για τον εαυτό σου.

Είμαι 27 χρονών και το 2003 αποφοίτησα από το τμήμα Ε.Μ.Μ.Ε. του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μέσω της σχολής μου δόθηκε η ευκαιρία να εργαστώ για την ΑΟΒ, την εταιρεία ραδιοτηλεοπτικής κάλυψης των Ολυμπιακών αγώνων το 2004. Έτυχε να ψάχνουν για κάποιο άτομο για μόνιμη απασχόληση και έτσι προσλήφθηκα ως Broadcast Relations Coordinator. Έπειτα συνέχισα τις σπουδές μου σε μεταπτυχιακό επίπεδο, στη διαφήμιση και στο μάρκετινγκ στην Αγγλία, συγκεκριμένα στο Business School του πανεπιστημίου του Leeds. Μετά την ολοκλήρωση του μεταπτυχιακού μου έμεινα στην Αγγλία για άλλα τρία χρόνια. Βρήκα δουλειά ως Agency Account Manager στο διαφημιστικό τμήμα της GCap Media plc, του τότε μεγαλύτερου ραδιοφωνικού ομίλου της Αγγλίας. Τα πράγματα πήγαιναν πολύ καλά επαγγελματικά. Ωστόσο, έβλεπα το μέλλον μου στην Ελλάδα και ήθελα να γυρίσω εδώ για να ζήσω και κάποια στιγμή στο μέλλον, να δημιουργήσω οικογένεια.

2)Τα πράγματα στην Ελλάδα, όπως όλοι γνωρίζουμε, δεν είναι στην καλύτερη κατάσταση όσον αφορά την εργασία. Πως παίρνει κανείς την απόφαση να αφήσει μια καλή δουλειά, έστω και στο εξωτερικό, για να επιστρέψει εδώ;

Είναι θέμα επιλογών και που βλέπει κανείς τον εαυτό του στο μέλλον. Στην Αγγλία, όσον αφορά τα επαγγελματικά η κατάσταση είναι σαφώς καλύτερη. Ωστόσο, για να ζήσει κανείς και για να δημιουργήσει οικογένεια η Ελλάδα ενδείκνυται περισσότερο. Παράλληλα με τον σύντροφό μου είχαμε την ιδέα να δημιουργήσουμε κάτι δικό μας. Έτσι αποφασίσαμε να επιστρέψουμε και να φτιάξουμε μια ψηφιακή επιχείρηση παροχής δώρων εμπειρίας (www.days4u.gr). Χάρη στο αντικείμενο των σπουδών μας ασχοληθήκαμε εμείς οι ίδιοι με το στήσιμο σε τεχνικό επίπεδο και τις επαφές για να ξεκινήσουμε.

3)Τι είναι τα δώρα εμπειρίας;

Τα δώρα εμπειρίας είναι μια εναλλακτική πρόταση για κάποιον που θέλει να προσφέρει σε φίλους, συγγενείς ή και στον ίδιο του τον εαυτό ένα δώρο που δεν είναι ένα αντικείμενο, αλλά μια δραστηριότητα. Αυτό μπορεί να είναι από μία μέρα σε ένα σπα, μέχρι bungee jumping ή περιήγηση με αεροπλάνο. Το δοκιμάσαμε στην Αγγλία σαν πελάτες και από το Μάρτιο στήσαμε την ιστοσελίδα μας, το "Days4u". Εδώ και ένα μήνα έχουμε μετακινηθεί πλέον και σε δικά μας γραφεία. Έχουμε συνεργασίες με ανθρώπους ή εταιρίες που παρέχουν τέτοιου είδους υπηρεσίες, ακόμα και κάποιους που δεν ασχολούνται εμπορικά με αυτό, όπως όμιλοι κτλ. Εμείς τους πλησιάζουμε και τους εξηγούμε την ιδέα. Μαζί φτιάχνουμε ένα συγκεκριμένο πακέτο που προσφέρουμε στους πελάτες μας. Είναι ακριβώς σαν ένα συμβατικό δώρο μέσα σε κουτί με περιτύλιγμα και είναι πραγματοποιήσιμο μέσα σε έξι μήνες. Ο τελικός αποδέκτης μπορεί βέβαια να το αλλάξει με κάτι άλλο εφάμιλλης αξίας, εφόσον το επιθυμεί. Προσθέτουμε συνεχώς νέες εμπειρίες και μέχρι στιγμής η ανταπόκριση είναι πάρα πολύ καλή.

4)Ακούγεται σαν μια πρωτοποριακή ιδέα και σίγουρα πολύ καινούργια στην Ελλάδα. Τι δυσκολίες αντιμετωπίζετε στην υλοποίηση και στην εξέλιξή της;

Στην Αγγλία τα δώρα εμπειρίας είναι πολύ διαδεδομένα και σε αυτό βοηθάει ότι τα πάντα μπορεί να γίνουν μέσω internet. Τα πράγματα στην Ελλάδα με το ηλεκτρονικό εμπόριο είναι ακόμα περιορισμένα. Για αυτό

το λόγο έχουμε φτιάξει ένα φιλικό site, εύχρηστο για τον καθένα. Πολλοί άνθρωποι αντιμετωπίζουν πρόβλημα με την ιδέα του ηλεκτρονικού εμπορίου και μερικές φορές είναι δύσπιστοι απέναντι σε μια εταιρία που δεν έχει υλική υπόσταση. Στο εξωτερικό μπορεί κανείς να έχει μια επιχείρηση με τζίρο εκατομμυρίων, χωρίς να έχει καν γραφεία. Εμείς διατηρούμε και γραφεία για να μπορεί να περάσει ο κάθε ενδιαφερόμενος και να συζητήσει απευθείας μαζί μας για όποιο πακέτο τον ενδιαφέρει. Επίσης για διευκόλυνση των πελατών μας δεχόμαστε όλους τους τρόπους εξόφλησης και όχι μόνο πιστωτικές κάρτες. Το κόστος δεν είναι απαγορευτικό, οπότε τελικά, όπως προανέφερα ο κύριος περιορισμός είναι το internet. Επιπροσθέτως υπάρχει και ανταγωνισμός και σίγα δηλαδή δημιουργούνται και άλλες εταιρίες. Παρ' όλα αυτά μέχρι τώρα τα πράγματα εξελίσσονται καλά..

5)Ποιες είναι οι πιο δημοφιλείς εμπειρίες μέχρι στιγμής και σε ποιες ηλικίες απευθύνονται;

Τα πιο δημοφιλή είναι τα πακέτα σχετικά με περιποίηση και ομορφιά. Αυτό όμως είναι κάτι που το κάνεις και μόνος σου. Πολύ δημοφιλή είναι και τα πακέτα με πτήσεις. Ειδικά η Ξενάγηση της Αθήνας με αεροπλάνο. Συνήθως οι γυναίκες παίρνουν για τους άντρες τους πακέτα με οδήγηση ράλι, στα οποία οδηγεί κανείς μόνος ή με επαγγελματία οδηγό. Τα πιο extreme όπως Sky diving, τα προσθέτουμε αυτή τη στιγμή. Δεν βιαστήκαμε γιατί θέλουμε να είμαστε σίγουροι ότι θα βρούμε σοβαρούς επαγγελματίες για να συνεργαστούμε. Άλλωστε όταν πετάς κάποιον από αεροπλάνο με αλεξίπτωτο θέλεις να είσαι 100% σίγουρος ότι θα φτάσει ασφαλώς στο έδαφος. Πολλοί μας ρωτάνε αν μπορούμε να πετάξουμε την γυναίκα τους από το αεροπλάνο(γέλια). Τώρα, όσον αφορά τις ηλικίες των πελατών μας αυτές κυμαίνονται κυρίως από 25 έως 35. Βέβαια τις περισσότερες φορές αυτός που αγοράζει το προϊόν μας από το site δεν είναι ο τελικός αποδέκτης, οπότε πρακτικά απευθυνόμαστε σε κάθε ηλικία. Οι πιο νέοι, με λιγότερα χρήματα, συνήθως μαζεύονται παρέες και παίρνουν ομαδικά πακέτα.

ασφαλιστικά νέα

Η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας του συλλόγου μας, λαμβάνοντας υπόψη της υποδείξεις συναδέλφων ασφαλισμένων, εγκαινιάζει την παρούσα στήλη στην οποία θα παρουσιάζονται ασφαλιστικά θέματα που προκύπτουν, τόσο από την εφαρμογή των νέων νόμων, όσο και από τις εξελίξεις στους κλάδους σύνταξης, υγείας και πρόνοιας. Σκοπός της στήλης αυτής είναι η έγκαιρη και πληρέστερη ενημέρωσή σας. Η προσπάθεια αυτή ξεκινά με το ένθετο που συνοδεύει το παρόν φύλλο της «Συλλογικής Ενημέρωσης».

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΦΑΠΑΞ

- 1) Όσοι συνάδελφοι έχουν αποχωρήσει από την υπηρεσία τους από 16.4.2007 και εφεξής λαμβάνουν πλέον το εφάπαξ τους χωρίς πλαφόν.
- 2) Μετά από πρόσφατες αποφάσεις του ΔΣ του ΤΑΠΙΑΤ και του ΤΑΥΤΕΚΩ όσοι αποχώρησαν εντός της τελευταίας πενταετίας δικαιούνται να λάβουν τη διαφορά του πλαφόν εφόσον έχουν καταθέσει ή θα καταθέσουν αγωγή στο πρωτοδικείο, την οποία θα κοινοποιούν εγκαίρως στο ΤΑΥΤΕΚΩ.
- 3) Όσων η υπόθεση βρίσκεται στο Εφετείο και έχουν κερδίσει πρωτόδικα το κεφάλαιο με τόκους, λαμβάνουν και τους τόκους, αφαιρουμένου του φόρου 20% επί των τόκων.
- 4) Όσων η υπόθεση βρίσκεται στο ΣτΕ, τους καταβάλλεται το κεφάλαιο με την προσκόμιση της απόφασης του Εφετείου. Εφόσον έχουν επιδικαστεί τόκοι, τους καταβάλλεται το ποσό των τόκων μετά την αφαίρεση του αναλογούντος φόρου 20%.
- 5) Στις περιπτώσεις που η δικαστική απόφαση(πρωτόδικη ή εφετειακή) δεν επιδικάζει τόκους, θα πρέπει να υποβληθεί αίτηση στο Ταμείο για καταβολή τόκων και στη συνέχεια σχετική αγωγή στα Διοικητικά Δικαστήρια
- 6) Τέλος, όσοι συνάδελφοι συνταξιούχοι έχουν αποχωρήσει πέραν της τελευταίας πενταετίας και δεν κατέθεσαν αγωγή, θεωρούμε σκόπιμο να το πράξουν τώρα καθώς, σύμφωνα με την άποψη νομικών, δεν υπάρχει παραγραφή της απαίτησης για το εφάπαξ βοήθημα.

***Ο κλάδος πρόνοιας του ΤΑΥΤΕΚΩ(ΤΑΠΙΑΤ) μεταστεγάζεται, εντός Ιανουαρίου, στο ταμείο επικουρικής ασφάλισης της Εμπορικής Τράπεζας στην οδό Γ' Σεπτεμβρίου 8, 6ος όροφος.**

****Οι αποσπασμένοι υπάλληλοι της Τράπεζας στο ΙΚΑ που ασχολούνται με τις συντάξεις μας, καθώς και το αρχείο συστεγάζεται και λειτουργεί στο Ταμείο Κύριας Ασφάλισης της Εθνικής Τράπεζας στην οδό Μαυροκορδάτου 1-3, 4ος όροφος, Αθήνα, ΤΚ 10678.**

Φωνή βοώντος εν τη ερήμω!

Ο σύλλογός μας σε μια έσχατη προσπάθεια να αφυπνίσει την διοίκηση της τράπεζας σχετικά με την αιμοδοσία, ένα θέμα που αγγίζει τις ζωές όλων μας, απέστειλε τον περασμένο Αύγουστο την παρακάτω επιστολή στους κυρίους Ματζούνη και Κωστόπουλο. Ο σκοπός ήταν να εκθέσουμε τις απόψεις μας και να παρουσιάσουμε τη δραστηριότητα μας στο παρελθόν, με την ελπίδα ότι η διοίκηση θα διέκρινε τη σοβαρότητα του ζητήματος και θα ασχολούνταν επισταμένα με την επαναλειτουργία του θεσμού. Εντούτοις, παρά το σημαντικό διάστημα που έχει παρέλθει, το μόνο που εισπράξαμε ήταν παγερή αδιαφορία. Μένει λοιπόν στους ίδιους τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους να ξαναζωντανέψουν την αιμοδοσία, ούτως ώστε να μπορούν να εξυπηρετούνται οι συνάδελφοι μας όταν βρίσκονται στην ανάγκη για αίμα. Ας μην ξεχνούμε ότι ο καθένας μπορεί να βρεθεί σε αυτή τη θέση. Για το σκοπό αυτό ο σύλλογός μας θα συγκαλέσει σύσκεψη στο άμεσο μέλλον, με τη συμμετοχή όλων όσων επιθυμούν να συνδράμουν για την αναβίωση του θεσμού, καθώς και όλων όσων στο παρελθόν συνέβαλαν τα μέγιστα στη λειτουργία του. Αφού η τράπεζα δεν συγκινείται, ας πάρουμε όλοι εμείς την κατάσταση στα χέρια μας.

ΠΡΟΣ

Τον Πρόεδρο της ALPHA BANK

Ιωάννη Κωστόπουλο

Το 1985, με πρωτοβουλία του Συλλόγου μας, αποφασίστηκε η δημιουργία Τράπεζας αίματος στο χώρο της Ιονικής Τράπεζας. Στόχος μας ήταν η εξυπηρέτηση των αιμοδοτικών αναγκών των εργαζομένων στην Τράπεζα και των συγγενών τους μέχρι Α΄ βαθμού, καθώς και η γενικότερη συμβολή στην άμβλυνση του οξύτατου προβλήματος που αντιμετώπιζε η πατρίδα μας στον τομέα αυτό.

Για να το επιτύχουμε, τότε, το Προεδρείο του Συλλόγου ήλθε σε επαφή με το Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας με σκοπό τη σωστή συνεργασία και τη καλή οργάνωση της όλης δραστηριότητας. Ξεκινήσαμε μία κολοσσιαία εκστρατεία ενημέρωσης στον τόπο της εργασίας των συναδέλφων και με αυτή τη διαπροσωπική επικοινωνία, πετύχαμε όσοι δεν είχαν ποτέ αιμοδοτήσει να αποβάλλουν τους φόβους και τις προκαταλήψεις που είχαν και να συμμετάσχουν στη πρώτη οργανωμένη αιμοδοσία της Ιονικής.

Το ξεκίνημα έγινε από το κέντρο και δη στα γραφεία της Τράπεζας επί της οδού Πανεπιστημίου όπου με ιδιαίτερη ευχαρίστηση παραχώρησε η Διοίκηση. Η ανταπόκριση των εργαζομένων υπήρξε συγκινητική. Περί τους 200 συναδέλφους προσήλθαν και γύρω στους 150 αιμοδότησαν γεγονός εντυπωσιακό για την εποχή του, τόσο που ο ίδιος ο αείμνηστος Πρόεδρος του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού καθηγητής Λουρίδης έσπευσε την ίδια ημέρα στο χώρο της αιμοδοσίας για να συγχαρεί τους αιμοδότες, τους οργανωτές και την ΙΟΝΙΚΗ Τράπεζα.

Η αρχή έγινε και μπήκαν καλές βάσεις για τη συνέχεια και τη πρόοδο της προσπάθειας μας με στόχο η αιμοδοτική δραστηριότητα να επαναλαμβάνεται δύο φορές το χρόνο τόσο στην Αθήνα και τον Πειραιά όσο και στη Θεσσαλονίκη με τη συμμετοχή των συναδέλφων από το κέντρο και τα περιφερειακά Υποκαταστήματα. Αξίζει να σημειωθεί ιδιαιτέρως η συμπαράσταση των Δ/σεων Προσωπικού, καταστημάτων, Εκπαίδευσης και άλλων υπηρεσιών.

Η συνεργασία του Συλλογικού οργάνου και της Διοίκησης της Τράπεζας υπήρξε άριστη. Οι νεοπροσλαμβανόμενοι, κατά τη βασική τους εκπαίδευση, ενημερώνονταν για την αιμοδοτική κίνηση της Τράπεζας. Η διοίκηση παρείχε κάθε δυνατή διευκόλυνση στους υποψήφιους αιμοδότες για να αιμοδοτήσουν, διοργάνωνε αιμοδοτικές εκδηλώσεις προς τιμή και επιβράβευση των αιμοδοτών, άλλοτε στις μεγάλες αίθουσες του Χίλτον με συμμετοχή πολιτικών παραγόντων και δη του Υπουργού Υγείας, εκπροσώπων των λοιπών τραπεζών του Προέδρου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού κλπ. και άλλοτε στο κεντρικό Κατάστημα της Τράπεζας όπου χορηγούνται τιμητικές διακρίσεις, αναμνηστικά μπρελόκ και παρουσιαζόταν εορταστικό πρόγραμμα σε συνεργασία πάντοτε με το Σύλλογο.

Η προσπάθειά μας συνάντησε καθολική αποδοχή και το έργο της εκτιμήθηκε. Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός τίμησε το Σύλλογό μας και την Τράπεζα με το χρυσό μετάλλιο και το όλο θέμα προβλήθηκε με κολακευτικά λόγια από τον ημερήσιο και εβδομαδιαίο τύπο. Ο πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της Τράπεζας έκανε ιδιαίτερη μνεία, επί σειρά ετών, στον απολογισμό πεπραγμένων και στο κεφάλαιο «προσωπικο-κοινωνικός απολογισμός» εκφραζόταν με τα καλύτερα λόγια για την αιμοδοτική συνεισφορά των συναδέλφων μας, γεγονός που επισημάνθηκε και τονίστηκε στη στήλη του Οικονομικού Ταχυδρόμου «Διάλογος με τον Κριτόβουλο» (Γ. Μαρίνος) της 7-1-1988.

Την ίδια περίπου περίοδο του ξεκινήματος της δημιουργίας Τράπεζας αίματος, με πρωτοβουλία του Ταμείου Υγείας της Τράπεζας Ελλάδος δημιουργήθηκε μία συντονιστική επιτροπή αιμοδοσίας στην οποία συμμετείχαν ομότιμα τα Ταμεία υγείας τραπεζών Εθνικής και Αγροτικής, η Διεύθυνση Προσωπικού της Εμπορικής Τράπεζας δια της υπηρεσίας αιμοδοσίας, ο Σύλλογος υπαλλήλων της Τράπεζάς μας και αρκετές φορές ο εκπρόσωπος του ταμείου Υγείας των Τραπεζών Πίστωσης, Γενικής κλπ. Η επιτροπή αυτή αναλάμβανε τη διοργάνωση αιμοδοσιών μεταξύ όλων γενικώς των Τραπεζοϋπαλλήλων σε όλη την επικράτεια της χώρας. Ερχόταν σε επαφή με τα κατά τόπους κρατικά νοσοκομεία, συνεργαζόταν με τους τοπικούς εκπροσώπους των Συλλογικών οργάνων και τους εκπροσώπους των Λεσχών Τραπεζοϋπαλλήλων, όπου υπήρχαν, και προέτρεπε στη δημιουργία τοπικών επιτροπών για τη συνέχιση του έργου. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι ιδρύσαμε περί τις 50 Τράπεζες αίματος που συνέτειναν τα μέγιστα στην εξυπηρέτηση των τοπικών αναγκών.

Όλα αυτά όμως ανήκουν πια στο παρελθόν. Σήμερα αυτός ο εξαιρετικά χρήσιμος και απαραίτητος θεσμός έχει περάσει στην ανυπαρξία. Μετά την εξαγορά της Ιονικής από την ALPHA BANK, η νέα διοίκηση της τράπεζας έκρινε ότι δεν συντρέχει πια λόγος ύπαρξης του. Εντούτοις, ούτε οι ανάγκες για αίμα μειώθηκαν, ούτε η οι αντικειμενικές συνθήκες άλλαξαν. Άρα με ποια κριτήρια κρίθηκε ο θεσμός μη αναγκαίος; Θέλουμε να πιστεύουμε ότι η κατάργησή του ήταν αποτέλεσμα μιας βεβαιωμένης απόφασης, η οποία στηρίχθηκε σε ελλειπή δεδομένα, εν πολλοίς εξαιτίας της σύγχυσης της εποχής εκείνης. Είναι βαθιά μας πεποίθηση ότι η επανεξέταση του ζητήματος σήμερα, θα αποδείξει πέρα από κάθε αμφιβολία, το πόσο αναγκαία και επίκαιρη είναι η επαναλειτουργία του. Αν μη τι άλλο, ανταποκρίνεται σε πολύ πραγματικές ανάγκες, οι οποίες ξεπερνούν τις οίεσδήποτε συντεχνιακές αντιπαραθέσεις. Αυτό ήταν αυταπόδεικτο και αντιληπτό στο παρελθόν από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Πιστεύουμε ότι το ίδιο ισχύει και σήμερα.

Η λειτουργία της σημερινής υπηρεσίας αιμοδοσίας της ALPHA BANK αποδεικνύεται στην καλύτερη περίπτωση ανεπαρκής. Όπως εύκολα θα διαπιστώσετε αν ρωτήσετε τους ίδιους τους εργαζόμενους, αλλά και τους εμπλεκόμενους φορείς, ο ρόλος του υπάρχοντος θεσμού είναι ασήμαντος και τα αποτελέσματά του μηδαμινά. Αυτή η εξέλιξη δεν τιμά ούτε την τράπεζα, ούτε τον ίδιο το θεσμό. Είναι επιτακτική η ανάγκη για αλλαγή.

Ο Σύλλογός μας διαθέτει τα άτομα, την τεχνογνωσία, την εμπειρία και πάνω από όλα τη διάθεση να αποκαταστήσει το θεσμό της αιμοδοσίας. Το μόνο που μένει για να περάσουμε από τη σφαίρα του σχεδιασμού στη σφαίρα της πραγματικότητας, είναι η απόφαση της σημερινής Διοίκησης να στηρίξει έμπρακτα μια τέτοια πρωτοβουλία. Παρακαλούμε να επανεξετάσετε το θέμα και να υιοθετήσετε τις εν λόγω προτάσεις ούτως ώστε να ξαναζήσει η αιμοδοσία τις χρυσές μέρες του παρελθόντος. Τόσο ατομικά, όσο και σε επίπεδο οργανισμού. Είναι ζήτημα ανθρωπιάς και αλληλεγγύης.

Με εκτίμηση,

Για το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σαράντος Φιλιππόπουλος

Φάνης Κυριόπουλος

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Τη στιγμή που εκδίδεται η εφημερίδα έχει φτάσει η πληροφορία στο σύλλογό μας, ότι είναι προ των πυλών η εφαρμογή του τρίτου πυλώνα, υπέρ του οποίου έχει κατ' επανάληψη εκφραστεί επισήμως η διοίκηση της τράπεζας. Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι στις άμεσες προθέσεις της διοίκησης είναι η ανακοίνωση οιασδήποτε εθελουσίας για τους συναδέλφους που δεν έχουν ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα. Σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες η τράπεζα προτίθεται να καλύψει μέσω ασφαλιστικής εταιρίας(;) ή με άλλο τρόπο, την καταβολή της μισθοδοσίας αλλά και των ασφαλιστικών εισφορών στους εν λόγω συναδέλφους, μέχρι την ασφαλιστική τους ωρίμανση και τη συνταξιοδότησή τους. Αναμένουμε στο άμεσο χρονικό διάστημα να φανεί αν ισχύει ή όχι κάτι τέτοιο.

Σαρανταλείτουργα

και καταχνιά

του Δημήτρη Κουκούζη

« Ο Θεός ο Θεός μου προς σε ορθρίζω. Εδίψησε σε η ψυχή μου, προσαπλώς σοι η σαρξ μου εν γη ερήμου και αβάτω και ανύδρω».

Έτσι αρχίζει ο όρθρος. Με τον εξάψαλμο. Έτσι αρχίζουν και τα σαρανταλείτουργα. Με τον όρθρο. Από τις 14 Νοεμβρίου (Φιλίππου του Αποστόλου) μέχρι τα Χριστούγεννα κάθε χρόνο τελείται σ' όλες τις ενορίες καθημερινά θεία λειτουργία. Επί 40 συνεχείς ημέρες. Με θρησκευτική περισυλλογή, με νηστεία και προσευχή. Για να καταλάβουμε ότι έρχεται η μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων.

Σαράντα συνεχείς λειτουργίες και μάλιστα τις καθημερινές εργάσιμες ημέρες θάλεγε κανείς ότι κάπου κούραζαν τους πιστούς. Και καλά ο παπάς έχει καθήκον να λειτουργεί. Ψάλλη όμως και μάλιστα σε καθημερινή βάση πού βρίσκεις ; Σε εποχή που οι αγρότες πηγαίνουν πρωί-πρωί στα κτήματά τους ; Και πως μπορεί να γίνει λειτουργία χωρίς ψάλλη ;

Δεν ξέρω πως έλυναν το πρόβλημα του ψάλλη στις ενορίες τους οι ιερείς της περιοχής μας, αυτό που ξέρω είναι ότι ο θεός μου ο παππάς, ο Παπαντώνης (αιώνια του η μνήμη) τα είχε καταφέρει μια χαρά. Στην ενορία του στον Αγιώργη και στους Αγίους Αποστόλους Λαγκαδίων, είχε βρει για τα σαρανταλείτουργά του όχι ένα αλλά δύο ψάλτες. Αριστερό και δεξιό σε καθημερινή βάση. Νέους, καλλίφωνους, άμισθους και πάντα πρόθυμους. Δύο γυμνασιόπαιδα 13-14 χρονών. Το γυιό του και ξάδερφό μου Γιάννη και εμένα. Ίσως γι' αυτό πάντοτε ο Αγιώργης την μια μέρα και οι Άγιοι Απόστολοι την άλλη (εναλλάξ και συνεχώς) είχαν εκκλησιαζόμενους όλους τους ενορίτες πιστούς τους. Οι μικροί λοιπόν ψαλτάδες, όρθρου βαθέως, γύρω στις

6 ξυπνούσαμε ντυνόμαστε και μαζί με τον «παππούλη» ξεκινούσαμε για την εκκλησία. Τον Αγιώργη ή τους Αγίους Αποστόλους. Μέσα στην υγρασία και το κρύο της χειμωνιάτικης συννεφιασμένης κονταυγής καταχνιά και παχνίλα κάλυπτε τις γειτονιές και τις λαγκαδιές. Τα

φώτα στις κολώνες της ΔΕΗ διαπερνώντας την πυκνή ομίχλη φώτιζαν τους μαχαλάδες σαν πυγολαμπίδες μες' τη νύχτα.

Τα κοκόρια με βραχνή φωνή λαλούσαν τη νέα μέρα, οι κάτοικοι της ενορίας μας ξυπνούσαν και σε λίγο οι καμινάδες των σπιτιών τους άρχιζαν η μία μετά την άλλη να καπνίζουν. Και ο καπνός να γίνεται ένα με την καταχνιά και να μυρίζει καμμένο ξύλο, ίδιο θυμίαμα. Η καμπάνα της δικής μας εκκλησίας, διακόπτοντας την ησυχία της νύχτας και την υγρή ομίχλη κτυπούσε πρώτη με το χαρακτηριστικό της ήχο σε ρυθμό βυζαντινό (τον Α-δαμ, τον Α-δάμ). Πριν από τον Αγιάννη όπου λειτουργούσε ο Παπακώστας και πριν από τους Ταξιάρχες, όπου λειτουργούσε ο Παπαγιώργης. «Πάντα μας προφτάνει ο Παπαντώνης», χαριτολογούσαν οι συνάδελφοί του ιερείς. Ανάβαμε λοιπόν τα καντήλια, βάσαμε «Ευλογητός» και αρχίζαμε τον εξάψαλμο» Μια μακρόσυρτη πρωινή προσευχή που από την καθημερινή εξάσκηση την είχαμε μάθει απέξω: «Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία σου εισάκουσόν μου εν τη δικαιοσύνη σου και μη εισέλθεις εις κρίσιν μετά του δούλου σου...».

Με το τέλος του εξάψαλμου άρχιζαν να φθάνουν σιγά-σιγά και οι πρώτοι πιστοί. Στην πλειοψηφία τους γυναίκες: Η θεία Αχιλένα, η Νούτσена, η Ψιάχena, η Κουρήkenα, η θεία Αγγελικώ. Το λιγοστό φως των κεριών αντιφέγγιζε τις ήρεμες όψεις τους στις μισοσκότεινες γωνιές του ναού. Το θυμίαμα κάλυπτε τις βυζαντινές μορφές τους που φάνταζαν άυλες και ιερές. Λίγοι οι γέροντες άνδρες και ελάχιστοι οι μαθητές.

Μετά τους Αίνους η λειτουργία μέσάζε ενώ είχε πια «χαράξει». Χάραζε η αυγή αλλά δεν έφεγγε η μέρα. Η καταχνιά στα Λαγκάδια περιορίζει τη διάρκεια της μέρας. Η ατμόσφαιρα της λειτουργίας πάντα κατανυκτική. Μόνο ψαλμωδίες με υπόκρουση τους ήχους του θυμιατού. Δείσεις υπέρ ζώντων και τεθνεώντων. Οι ψάλτες είχαμε το νου μας και στην ώρα. Στις 8 έπρεπε να βρισκόμαστε στο Γυμνάσιο. Γι' αυτό ο ήχος της ημέρας ήταν πλάγιος και γρήγορος. Όχι βαρύς και αργός. Μετά το Ευαγγέλιο και το χερουβικό οι Ψαλμοί είναι λιγότεροι και σύντομοι. Στις 8 παρά, φθάναμε στην απόλυση, το «δι' ευχών» και στο αντίδωρο.

Γρήγορα στο σπίτι, τα βιβλία υπό μάλης και κατ' ευθείαν στο Γυμνάσιο. Οι αναβαθμοί του όρθρου ήσαν πολύ σύντομοι μπροστά στους 300 του Γυμνασίου ή τους 250 των Αγίων Αποστόλων (τόσα ήταν τα ανηφορικά σκαλοπάτια που τα ανεβοκατεβαίναμε κάθε μέρα). Καθ' οδόν στο μυαλό μας φέρναμε το πρόγραμμα της ημέρας. Οκτώ με εννιά Γυμναστική (κ. Τζουτζούκος) : κανένα πρόβλημα. Εννιά με δέκα Φυσική (κ. Μποκής) : επίσης κανένα πρόβλημα. Δέκα με έντεκα Μαθηματικά (κ. Σταθόπουλος) : πολλά προβλήματα! Έντεκα με δώδεκα Αρχαία (κ. Οικονόμου): κανένα πρόβλημα. Είχαμε τόσο πολύ ξετρίψει στον εξάψαλμο και στον Κανόνα που ο Ξενοφώντας ή ο Ισοκράτης μας φαίνονταν Νέα Ελληνικά. Όταν κάθε μέρα διαβάξεις «τον ευιταντεύοντα πάσας τας ανομίας σου, τον εμπιμπλόντα εν αγαθοίς την επιθυμίαν σου, ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου...» τότε το του Ξενοφόντος «Εντεύθεν εξελαύνει σταθμούς τρεις, παρασάγγας είκοσι και αφικνείται εις Τυριάειον πόλιν οικουμένην, ευδαίμονα και μεγάλην» μας φαινόταν εύκολα και καθημερινά.

Τα Σαρανταλείτουργα λοιπόν υπήρξαν και για μας πέρα από άσκηση ψυχής και σώματος και πέρα από χρόνο και τόπο προσευχής και ένα μεγάλο φροντιστήριο για το Γυμνάσιο Λαγκαδίων αρχικά και για το «Γυμνάσιον» της ζωής μας αργότερα. Ποιός άραγε «Παπαντώνης» θα αφυπνίσει σήμερα τα Γυμνασιόπαιδα μας για τον όρθρο και τα σαρανταλείτουργα ;

Αποχαιρετούμε και συλλυπούμαστε...

Παπαδάκης Κώστας

Έφυγε από κοντά μας, σε ηλικία 57 ετών, ο αγαπημένος μας συνάδελφος και μέλος του συλλόγου μας, ύστερα από την πολυετή του μάχη με την επάρατη νόσο. Ο Κώστας αγαπούσε τη ζωή και ευτύχησε αν αποκτήσει δυο γιους. Υπηρέτησε σε καταστήματα και Υπηρεσίες των Αθηνών και πάντα τον διέκρινε η εργατικότητα και η αλληλεγγύη για τους συναδέλφους του. Δυστυχώς όμως, έχασε την μάχη για τη ζωή λίγο πριν τη συνταξιοδότησή του και πριν προλάβει να χαρεί όσα κέρδισε με κόπους μιας ζωής. Οι συνάδελφοι θα τον θυμούνται πάντα διότι ο Κώστας είχε μόνο φίλους. Στους οικείους του εκφράζουμε τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια.

Καφετζάκης Γιάννης

Έφυγε εντελώς ξαφνικά και αναπάντεχα από κοντά μας ο αγαπημένος συνάδελφος και μέλος του συλλόγου μας σε ηλικία μόλις 50 ετών. Ο Γιάννης υπήρξε μαχητής, καθώς παρά τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε τα τελευταία χρόνια, ουδέποτε το έβαλε κάτω. Υπήρξε πρωτοπόρος στην αγωνιστική δράση του συλλόγου μας και στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες μέχρι τέ-

λους. Υπηρετούσε ευσυνείδητα ως φύλακας στην τράπεζα και τον διέκρινε το ήθος, η συνέπεια και η αλληλεγγύη προς τον συνάδελφο. Στη σύζυγό του, συνάδελφο Πένη, καθώς και στα δυο παιδιά του εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

Γκουβάτσος Παναγιώτης

Έχασε τη μάχη της ζωής ο συνάδελφος μας σε ηλικία 71 ετών, ύστερα από πολυετή αγώνα με τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε. Υπηρέτησε για πολλά χρόνια στο τμήμα αλληλογραφίας του Κεντρικού. Τον διέκρινε η εργατικότητα και η συνέπεια στην υπηρεσία του. Στην οικογένειά του εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια.

Ανδριώτου Ευγενία

Έφυγε πλήρης ημερών σε ηλικία 96 ετών η σύζυγος του εκλιπόντος συναδέλφου μας Σπύρου. Στους οικείους της εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Ο γιατρός του συλλόγου Δρ. Γιάννης Παπαθεοδώρου, ιατρός-παθολόγος και για πολλά χρόνια ελεγκτής ιατρός του ΤΑΠΙΑΤ, δέχεται και εξυπηρετεί τους εν ενεργεία συναδέλφους και συνταξιούχους καθημερινά, εκτός Τρίτης, 10.30 - 12.00, στο χώρο του συλλόγου, Ευπόλιδος 8, 7ος όροφος, τηλ: 210 32 50 692- 4

Ιδιοκτήτης:Σύλλογος Εργαζομένων στην ALPHA

BANK προερχομένων εκ της Ιονικής

Εκδότης - Διευθυντής - Υπεύθυνος κατά το Νόμο:

Σαράντης Φίλιππόπουλος

Επιμέλεια: Άρης Πήτας

Συντακτική Ομάδα: Σαράντος Φίλιππόπουλος,

Φάνης Κυριόπουλος, Δημήτρης Ευταξίας, Μιχάλης

Κουμάντος, Γιάννης Χρυσικός, Ελένη Αλιβέρτη, Δώρα

Παινέζη, Βαγγέλης Παινέσης, Ρένα Φυλακτού

Νομική Κάλυψη:Μάριος Αρμάος

Γραφεία:Ευπόλιδος 8, 10551 Αθήνα, τηλ:210

3250692-4

email:syilte@otenet.gr

Νέες Αποφάσεις Δικαστηρίων

PENA ΦΥΛΑΚΤΟΥ

Μιας καθοριστικής σημασίας δικαστική απόφαση πέτυχε η συνάδελφος μας PENA ΦΥΛΑΚΤΟΥ αφού μετά την προσφυγή της στο Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθμ. 2584/24.10.2008 απόφασή του δικαιώνει τη συνάδελφό μας σχετικά με την καταβολή της αποζημίωσης που δικαιούταν σύμφωνα με το Νόμο 2112. Πρέπει επίσης να τονίσουμε ότι είναι η πρώτη απόφαση που εκδίδεται για το συγκεκριμένο αυτό θέμα αφού εκκρεμούν δεκάδες αγωγές. Να τονίσουμε επίσης ότι για το συγκεκριμένο θέμα έχουν εκδοθεί σε προγενέστερο διάστημα εκατοντάδες αγωγές που αφορούν εργαζόμενους άλλων Τραπεζών.Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος Ν. Πολυχρονιάδης.

ΚΑΠΙΡΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

Μια σημαντική δικαστική απόφαση πέτυχε ο συνάδελφός μας ΚΑΠΙΡΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ αφού μετά από προσφυγή του στο Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αρθ 2579/2008 απόφαση δικαίωσε το συνάδελφό μας στο αίτημα της βλαπτικής μεταβολής του αφού το δικαστήριο αποφάσισε να επανέλθει στη Διεύθυνση Εσωτερικού Ελέγχου.Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος Ν. Πολυχρονιάδης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΥΜΗΣ

Με απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών δικαιώθηκε ο συνάδελφός μας Γιάννης Τσουμής Τμηματάρχης Β' στη διεκδίκηση της βαθμολογικής του εξέλιξης. Το δικαστήριο δέχτηκε το δίκιο της αξίωσής του και τον προήγαγε στο βαθμό Τμηματάρχη Α' από 1-1-2003 και στο βαθμό του Εντεταλμένου Διευθύνσεως από 1-1-2006. Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος Ν. Πολυχρονιάδης.